

Váljunk Krisztus-mutatókká!

*Beszélgetés Németh Emma szociális
testvérrel új vezetői megbízatásairól*

Németh Emma szociális testvér a közelmúltban két fontos megbízatást kapott: püünkösdkor a Szociális Testvérek Társasága kerületi elöljárójává, június 16-án pedig a Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciájának (MRK) elnökévé választották. Budapesten, a társulat Bátori László utcai anyaházában beszélgettünk.

– Milyen feladatok várnak Önre ebben a két tisztségében?

– A Szociális Testvérek Társaságának elöljárójaként egy nyolcvanfős közösség van a gondjaimra bízva. Szabályzatunk szerint elsősorban a lelki kormányzás a feladat, azaz segítem a testvéreket abban, hogy felismerjék, mire hívja őket az Úristen, és hogy betöltsék a kapott küldetésüket. Alapvetően fontos az Istennel való szoros kapcsolat. A szerzetességnek ez a szíve. Alapítónk, Slachta Margit azt mondta erről annak idején: a legőszibb szerzetesi lelkiséget megélni a mindennapi apostolság keretei között, a legaktívabb tevékenységben, sokórás szolgálat mellett. Az Istennel való szoros kapcsolat természetesen nem hiteles, ha kifelé nincsenek jelei. Apostoli élet társasága vagyunk, tehát nem monasztikus szerzetesrend. Legfőbb célunk, hogy hivatásos és képzett munkásokat adjunk a társadalom és az Egyház szolgálatára. Nem lehetnek intézményeink, ezért mások által működtetett intézmények munkájába, szolgálataiba kapcsolódunk be, másokkal együtt indítunk kezdeményezéseket.

(Folytatás a 9. oldalon)

Fotó: Merényi Zita

„Küldetésünk van, nem értünk még célba”

*Harmincadik
alkalommal
rendezték meg
a Hittanyát*

(Tudósításunk
a 8. oldalon)

Az Eucharisztia állt élete középpontjában

Száz éve született Bódi Mária Magdolna

A szigligeti Szűz Mária Szent Neve-templomban augusztus 8-án szentmisében emlékeztek meg a száz évvel ezelőtt a településen született és 1945. március 23-án mártírhalált halt Bódi Mária Magdolnáról. Udvardy György veszprémi érsek mutatott be koncelebrált szentmisét. Együtt misézett vele Kovács Zoltán, az esztergomi Érseki Papnevelő Intézet rektora.

–A szertartás kezdetén a templom plébánosa, Szakács Péter köszöntötte az érseket és a megjelenteket. Különlegesnek nevezte a napot, amelyen száz évvel ezelőtt Szigligeten, a patakparton, a szigeti malomban, egy cseleldházban megszületett egy kislány, Bódi Mária Magdolna, akit ma sokan

ismernek. Szerény, tanúságtevő keresztény életet élt. Hitéhez, erkölcséhez egész életében hűségesen ragaszkodott, az élete árán is.

Az evangélium Szent János könyvéből hangzott el, a mennyei kenyről szóló tanítás (6,26–40). A szentbeszédet Udvardy érsek mondta. Kifejtette: az örök élet reményében vagyunk itt, ezért hozzuk meg a döntéseinket, teszünk erőfeszítéseket. Az Eucharisziából táplálkozva már most élhetjük az örök életet, ha él bennünk Krisztus. Az Eucharisziában ott van Krisztus teljes élete, engedelmissége, az Atya iránti szeretete. Gyógyítani és bátorítani akar, társunkként mellénk szegődik, s az egész életével beletestesül a kenyérbe, amit ad. Ugyanezt teszi a szülő is, amikor a gyermekeit neveli, küzd értük: megtestesül abban, amit odaad a gyermekeinek.

(Folytatás a 3. oldalon)

Érintések, szavak, a hála jelei

A Szent Damján-tábor az összetartozás helye

Huszonnégy évvel ezelőtt görögkatolikus papnövendékek kezdeményezésére indult útjára a Szent Damján-tábor, ahol önkéntes segítők foglalkoznak értelmi sérült fiatalokkal. Az együttlét tavaly a járvány miatt elmaradt, de most újult erővel vágtak bele a kispapok a táboroztatásba. Debrecen mellett a Dorcas kemping hét éve ad helyet a táborozóknak, akik augusztus 2. és 6. között idén is feledhetetlen élményekkel gazdagodhattak.

Értelmi sérült fiatalokkal táborozni nyáron, a jól megérdemelt szabadság alatt? Igen! Újra és újra! Hogy miért? Mert a segítők úgy tapasztalják, itt önmaguk lehetnek, nem kellene a hétköznapi álarcok, és a sérült fiatalok, akikkel együtt töltik az időt, mindig kifejezik a szeretetüket érintéssel, szavakkal, a hála megannyi jelével. A Szent Damján-táborban rögtön az a benyomásunk támad, hogy itt mindenki a szeretet áradásának élményében lubickol. Nem csak a táborlók és a segítők, hanem bárki, aki betér ide, legyen az tűzoltó, rendőr, újságíró, fogyatékkal élő gyermeket harminc éve nevelő anyuka, görögkatolikus kispap vagy érsek-metropolita.

Kedd délután, a tábor második napján érkezünk a kempingbe. A csendes pihenő után egyre többen szállingóznak a nagysátorba és a mellétele elterülő rétre, ahol már várja a fiatalokat egy tűzoltóautó. A mind nagyobb forgatagban megtaláljuk az idei tábor főszervezőjét, Magyar Richárd görögkatolikus kispapot, aki ismerteti velünk az aznapi programot és a tábor történetéről is mesél. „A tűzoltók bemutatója után táncházra várjuk a fiatalokat, majd Kocsis Fülöp érsek-metropolita érkezik vecsernyét tartani, este pedig majd a Lángoló csigák nevű tűzzsonglőr csoport kápráztatja el a közösséget.”

(Folytatás a 11. oldalon)

Mária
– az Asszony, akinek
megnyílt az Ég
Uzsalné Pécsi Rita írása
2. oldal

**„Tegyétek, amit
mond!”**
Országos
cigánypasztorációs lelki-
gyakorlat Máriapócsan
5. oldal

Imatábor
Homokkomáromban
Riportunk a 7. oldalon

**Lelki kincsekkel
gazdagodva**
A Családakadémia győri
évfolyamának tábora
12. oldal

Mértékadó
Kultúra • Tv. és rádióműsor
2021. augusztus 16–22.

Báricz Gergő
– a NEK himnusa
Ezerarcú szeretet a Pesti Vigadóban
Emlékezés Giuseppe Giacomínire
Film: Perzsa nyelvecskék
Új világrend

ISSN 0133-1205

21033

9 770133 120548

Saját igazságunk megvallása teszi szabaddá a szívünket!

Június 30-án délelőtt a Szentatya második katekézisést tartotta meg a Galatáknak írt levélről. Ezúttal Pál apostol hivatásáról elmélkedett, hangsúlyozta hogy Pál életében Isten hozott gyökeres változást, és ez hitelesíti az ő apostoli tevékenységét a galaták között is.

Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk. Testvéreim, jó napot kívánok!

Minden alkalommal egy kicsit mélyebbre hatolunk a *Galatáknak írt levélbe*. Láttuk, hogy ezek a keresztények konfliktusba kerültek egymással, nem értenek egyet abban, hogyan kell megélni a hitet. Pál apostol azzal kezdi levelét, hogy emlékezteti őket korábbi kapcsolatukra, az egymástól való távollétük miatti kellemetlenségre és a mindannyiuk iránt érzett változatlan szeretetére. Nem mulasztja el azonban hangsúlyozni aggodását azért, hogy a galaták a helyes úton járjanak: ez egy apa aggodása, aki a közösségeket világra hozta a hitben. Szándéka teljesen világos: meg kell erősítenie bennük az evangélium újdonságát, amelyet a galaták az ő igehirdetéséből kaptak, hogy felépíthessék azt az igazi identitást, amelyre létüket alapozhatják.

Ez a kezdeti teendő: meg erősíteni az evangélium újdonságát, melyet a galaták az apostoltól kaptak.

Azonnal felfedezzük, hogy Pál mélyen ismeri Krisztus misztériumát. Már levelének

elejétől nem követi azokat az alantas érveléseket, amelyeket az őt becsmérők használnak. Az apostol „magasba emelkedik”, és nekünk is jelzi, hogyan viselkedjünk, ha konfliktusok keletkeznek a közösségekben. Valójában csak a levél vége felé válik világossá, hogy a kiváltott diatribé fő témája a körülmetélés, tehát a legfőbb zsidó hagyomány. Pál úgy dönt, hogy mélyebbre megy, mert a tét az evangélium igazsága és a keresztények szabadsága, mely annak szerves részét képezi. Nem áll meg a problémák, a konfliktusok felszínénél, ahogyan mi gyakran hajlamosak vagyunk rá, hogy azonnal megoldást találjunk, s azzal hitegessük magunkat, hogy kompromisszummal mindnyájan egyetértésre jutunk. Pál szereti Jézust, és tudja, hogy Jézus nem kompromisszumok szülte Istenember. Az evangélium nem így működik, és az apostol a nagyobb kihívást jelentő utat választotta. Így ír: „Vajon most emberek jóváhagyását keresem vagy Istenét?” Nem törekszik arra, hogy mindenki velük békét kössön. Így folytatja: „Vagy emberek tetszését keresem? Ha még mindig emberek tetszését keresném, nem

volnék Krisztus szolgálója” (Gal 1,10).

Először is Pál kötelességének érzi emlékeztetni a galatákat arra, hogy nem a saját érdemei, hanem Isten meghívása miatt igazi apostol. Ő maga meséli el meghívásának és megtérésének történetét, amely egybeesett a feltámadt Krisztus megjelenésével a damaszkuszi úton (vö. ApCsel 9,1–9). Érdekes, amit az ezen eseményt megelőző életéről mond: „Könyörtelenül üldöztem Isten egyházát és a romlásra törtem. A zsidó vallásban számos fajtámbeli társamat felülmúltam, mert kitartó követője voltam atyáim hagyományainak” (Gal 1,13–14). Pál ki meri mondani, hogy mindenkit felülmúlt a judaizmusban, igazi buzgó farizeus volt, „feddhetetlen a törvény

megtartásából származó igaz voltot illetően” (Fil 3,6). Kétszer is hangsúlyozza, hogy ő az „atyák hagyományainak” védelmezője és a „törvény meggyőződéses támogatója” volt. Ez Pál története.

Egyrészt erősen hangsúlyozza, hogy kegyetlenül üldözte az Egyházat, s hogy „istenkáromló, másokat üldöző és erőszakos ember” volt (1Tim 1,13) – nem fukarkodik a jelzőkkel: ő maga jellemzi így magát –, másrészt kiemeli Isten iránta tanúsított irgalmasságát, amely egy mindenki által jól ismert gyökeres átalakulás megéléséhez vezetett. Azt írja: „Júdea keresztény gyülekezetei személyesen nem ismertek engem; egyre csak ezt hallották: »Aki egykor üldözött minket, most azt a hitet hirdeti, amelynek egykor a pusztulására tört«” (Gal 1,22–23).

Megtért, megváltozott, megváltozott a szíve. Pál tehát hivatásának igazságát az életében kialakult szembeszökő elentét révén emeli ki: a keresztények üldözőjéből – mert nem tartották be a hagyományokat és a törvényt – apostollá lett, meghívást kapott, hogy hirdesse Jézus Krisztus evangéliumát. Látjuk, hogy Pál szabad: szabad arra, hogy hirdesse az evangéliumot, és szabad arra is, hogy megvallja bűneit. „Ilyen voltam”: az igazság az, ami megadja a szív szabadságát, az Isten szerinti szabadságot.

Visszagondolva erre a történetre, Pál tele van csodálattal és hálával. Mintha azt akarná mondani a galatáknak, hogy ő minden más lehetett volna, csak apostol nem. Gyermekekorától fogva a mózesi törvény feddhetetlen megtartására nevelték, és a körülmények arra készítették, hogy Krisztus tanítványai ellen harcoljon. Csak-hogy valami váratlan dolog történt: Isten – az ő kegyelmével – kinyilatkoztatta neki meghalt és feltámadt Fiát, hogy az ő hirdetőjévé váljon a pogányok között (vö. Gal 1,15–16).

Milyen kifürkészhetetlenek az Úr útjai! Ez nap mint nap kézzelfoghatóvá válik számunkra, de különösen akkor, ha visszagondolunk azokra az időkre, amikor az Úr meghívott bennünket.

Sosem szabad elfelejtenünk azt az időt és módot, amikor és ahogyan Isten belépett az életünkbe: vessük szívünkbe és elménkbe azt a találkozást a kegyelemmel, amikor Isten megváltoztatta életünket.

Az Úr nagyszerű tetteinek láttán hányszor tesszük fel ösztönösen is a kérdést: hogyan lehetséges, hogy Isten egy bűnöst, egy esendő és gyenge embert használ fel akarata megvalósítására? És még sincs ebben semmi véletlenszerű, mert minden Isten terve szerint van előkészítve. Ő szövi történelmünket, mindnyájunk élettörténetét. Ő szövi történelmünket, és ha bizalommal megfelelőnk az ő üdvösségtervének, akkor észre is vesszük ezt. A meghívás mindig küldetést hoz magával, olyan küldetést, amelyre rendeltettünk. Ézrt fontos, hogy komolyan felkészüljünk, tudva, hogy maga Isten az, aki küld bennünket, maga Isten az, aki kegyelmével támogat bennünket. Testvéreim, engedjük, hogy ez a tudat vezessen bennünket: a kegyelem elsőbbsége átalakítja életünket, és méltóvá teszi arra, hogy az evangélium szolgálatába állítsuk. A kegyelem elsőbbsége minden bűnt betakar, megváltoztatja a szívet, megváltoztatja az életet, és új utakra vezet. Mindig ez lebegjen a szemünk előtt!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Mária – az Asszony, akinek megnyílt az Ég

Többször is. Amikor Fiút fogant, ahogyan ezt rendre megénekeljük advent idején: „megnyílt az ég harmatozva”. És hitünk szerint földi élete végén is, amikor a mennybe fölvétetett, ahogyan ezt Nagyboldogasszony napján ünnepeljük.

Mária, az asszony. József jegyese, aki a názáreti csendességben Gábiel angyallal beszélget, és a Szentlélek mátkája lesz. Mert az ő szíve is nyitva van az égre. Hiszi, hogy általa előjöhet mindaz, amit Isten meg akar valósítani ebben a világban.

Számunkra is biztató lehet ez a hit, amelyben nem az ember botladozó istenkeresése a hangsúlyos, hanem az a körülmények ellenére is kitartó bizalom, hogy Isten a hétköznapi életünkben is meglatogathat bennünket és beszélhet velünk. „Istennél semmi sem lehetetlen.” Eljőhet hozzánk is – akár például kedden délelőtt –, és látogatása nyomán tekintetét, kívánságát felismerhetjük gyermekünk, férjünk, munkatársunk, barátunk arcában...

Mária, az asszony – az ember – egyúttal szabadságunk nagy hírnöke is. Az isteni hírmondó megadja neki a méltóságot és a lehetőséget, hogy szabadon döntsön: vállalja-e, hogy világra szüli Isten akaratát. Ez a kérdés bennünk is ott feszül nap mint nap. Hiszem-e, hogy ebben a szürke élethelyzetben – az én Názáretbenben – megjelenhet Isten hírnöke, és kérésére igent, vagy nemet mondhatok? „A lét kijelentései a jövő felszólí-

tásai” (Joseph Kentenich).

Hol a helyem? – tesszük fel gyakran a kérdést a zűrzavaros napokon. Hányfelé szakadjak? Gyerekek, otthon, közösség, ima, idős szülők, munkahely, „én-idő”, barátok...? Isten pedig – szokása szerint – megkeres és megtalál ott, ahol vagyok. A bibliai férfiak legelőször a hegyen találkoznak vele, de számomra nagyon vigasztaló, hogy a nőket csaknem mindig a hétköznapi körülményeikben látogatja meg az Úr. Találkoztunk velük a kútnál, ahová vízért mentek, az otthonukban, a konyhájukban, a kertben. Amikor babát vártak, vagy szültek, vagy az öregjeiket ápolták, esetleg a temetési előkészületeket végezték. Isten oda megy a nőkhöz, ahol vannak.

Lát minket, és ha megnyit-

juk a szívünket, mi is meglátjuk őt a legegyszerűbb tenni-valóinkban is. A kegyelem láthatólag szereti az egyszerű emberi formákat.

Szent II. János Pál és Ferenc pápa Máriáról mint „a női génusz legfenségebb megnyilvánulásáról” beszél.

Női génusz? Amikor világotunk az uniszexről és a gender számos árnyalatáról harsog? Mit értünk női génusz alatt? Azt a női mivoltunkkal járó különleges küldetést, amely bizonyos értékekkel közvetlen közelségben van. Márpedig létezik ilyen. Joseph Kentenich összefoglaló meghatározása szerint ez az *úgynevezett női küldetés: életet (szeretetet) befogadni, hordozni, ajándékozni és továbbvezetni*. Jung a modern pszichológia nyelvezetét használva ezeket

a specifikumokat „magfunkcióknak” nevezi, és csaknem ugyanígy összegzi: *kitárulkozás, befogadás, megtermékenyülés, türelmes kihordás, „falakon belüli”, érzelmi otthonteremtés*.

Mária mindezeket valóban egyszerre éli meg emberközeli és királynői minőségben.

Bőjte Csaba szemlélete tanított meg arra, hogy gyakran elképzeljem Mária és József családját egyszerű otthonukban, ahol Jézusnak is megterítenek, vagy ahol Jézus kisgyermekként éppen a dackorszakát éli, esetleg nyugtalanul alszik, vagy a serdülő ifjú korában három napig nem találják... Erőt ad számomra az, hogy ha a Szűzanyára tekintünk, láthatjuk: Isten harminc éven át ezt az egyszerű helyzetet használta arra, hogy Jézus isteni küldetése kibontakozzon.

Mária *befogadja* az Életet: „legyen nekem a Te ígéd szerinti”. Szabad személyként igent mond rá. Nem csak egyszerű, hanem mindennap. Akkor is, amikor József elé kell állnia a valószínűtlen fogadás hírével, akkor is, amikor istállóban kell szülnie, amikor esetleg kigúnyolják, mellőzik, és a számtalan láthatatlan szolgálatában, egészen addig, amíg ölébe teszik a keresztben meggyötört Fiát.

Es *hordozza* az életet. Ő az első keresztény, a Krisztushordozó. „Isten szavát Mária transzformálja testté. Egy természetes villanykörtét a tízezer volt felrobbantana, kétszázszázra kell transzformálni, hogy világítson, melegítsen.” Elviszi Erzsébethez, hordozza a menekülésben, és hordozza szeretetében akkor is, amikor látszólag elveszíti. Semmi nem idegen tőle, ami emberi. Minden körülményben élhetővé tenni a nehezet – ezt is jelenti az élet hordozása.

Életet *ajándékoz* és *ébreszt*. Ez több mint az eddigiek. „Az anya nem csak a testet adja gyermekének, hanem a lelkét is a magából építi” (Kodály Zoltán). Tejet és mézet ad. Ő a Szép Szeretet anyja is. Övéi búját-baját, örömét értő és ápoló anya, aki olyan otthont teremt, ahol önmagunkká válhatunk. Ahol saját tempónkban, „növekedhetünk kedvességben és bölcsességben”. Közbenjár, nem csupán élet-halál kérdéseinkben, hanem azért is, hogy „legyen borunk”. Don Bosco szerint Királynő, akinek azért van a fején korona és a kezében jogar, mert olyan Anya, aki nemcsak

akar, hanem tud is segíteni. Bátoran kereshetjük őt mindennapi ügyeinkkel: *most segíts meg, Mária...* Szeretete nemcsak gyengéd, hanem erős is.

Es szíve otthonában harmóniát sugároz a szövetségeseivel – Józseffel, Jézussal és az Atyával – megélt „szerelmes engedelmisségével”.

Végül mindezeket beteljesítve képes arra, hogy az Életet *továbbvezesse*. Jó anyaként a gyermekét „nem magának tartja”. Bemutatja a templomban, majd elengedi, küldetését igenli, minden erejével a kibontakozását segíti. Jézust adja nekünk. A mennyben is ott-hon lévő Mária pedig Istenhez vezet a benne bízókat. Tudja, merre van az út – *most és halálunk óráján* is.

Szeretetet befogadni, hordozni, ajándékozni, ébreszteni és továbbvezetni. Igazi női küldetés ez. Függetlenül attól, hogy a saját gyermekünkről vagy más formában ránk bízott életéről van-e szó. Minden nő az *Isten anyjának testvérhúga* – írja Michael Faulhaber bíboros.

Am ez nem valósulhat meg addig, amíg a nőben nem találunk rá a feleségre, az istenképet kiegészítő társra, a feleségben pedig a lélekből testet szülő anyára. Így válik számunkra a köztünk lévő Isten kapujává Szűz Mária, a Boldogasszony, akiben a Teremtő „női génusza” jelenik meg.

Üdvözlégy, Mária, Isten szavával teljes, Királynőm és Édesanyám, akinek öléből élet születik, közelségében az élet növekszik, és akiből az örök élet forrászik.

Uzsalyné Pécsi Rita

Az Eucharisztia állt élete középpontjában

Száz éve született Bódi Mária Magdolna

(Folytatás az 1. oldalról)

Ez az eucharisztikus lét. Honnan merítsünk erőt, ha nem az örök élet kenyéréből? A veszprémi érsek arra buzdított: gyakran vegyük magunkhoz az Eucharisziát, és ha gyengeségeink, bűneink útját állnának ennek, akkor az Egyház gyermekeiként kérjük a bűnbocsánat szentségét, hogy tiszták lehessünk, visszanyerjük látásunkat, és bátran magunkhoz vehessük az örök élet kenyerét.

A főpásztor hangsúlyozta: bátorít bennünket ebben a törekvésünkben Bódi Mária Magdolna, akinek élete középpontjában az Eucharisztia állt. Áldozatokat hozott azért, hogy mindennap magához vegye. Ha az egyik településen egy nap nem volt mise, átment a másik faluba, mert találkoznia akart Krisztussal, akarta az örök életet. Dolgozott, mégis naponta táplálkozott az Eucharisziával, hogy legyen ereje és bátorsága, hogy szolgálni tudjon. Ez volt az ő erőforrása, s így amikor szükséges volt, az életét is odaadta, mert már övé volt Krisztus. Az örök élet kenyéréből nyerte az erőt. Az egész életén át tartó, mindennapos kapcsolata Krisztussal erőt

adott neki még a vértanúsághoz is. *János evangéliumában* Jézus azt mondja: „Én azért jöttem, hogy életetek legyen, és bőségben legyen.» Ezt a bőséges életet kaptuk, és ennek példáját láttuk Bódi Mária Magdolnánál. Imádkozzuk érte, a boldoggá avatásáért, hogy azután ténylegesen kérhessük a közbenjárását” – mondta befejezésül Udvardy György veszprémi érsek.

*

Bódi Mária Magdolna 1921. augusztus 8-án született Szigligeten, szegény uradalmi cseléd szülők gyermekeként, akik nem köthettek házasságot. Bódi Magdolna így házasságon kívül született gyermek volt, két testvérével együtt. Szülei nem kaptak valóságos nevelést, így ezt nem is tudták továbbadni a gyermekeiknek. Magdi ennek ellenére elsőáldozó lett, s ezután egyre inkább elmélyült a Jézus iránti elkötelezettsége. Szeretett olvasni, gyakran kért és kapott kölcsön könyveket a plébániától, így komoly teológiai tudásra tett szert.

1945-ben a front elért családja akkori lakóhelyéhez, Litérhez. Jöttek a hírek a szovjet katonák nőikkel szembeni erőszakoskodásáról. Magdi ezt hallva elhatározta: ha kell,

az élete árán is hú marad Jézusnak tett fogadalmához. A szovjet csapatok 1945. március 23-án érkeztek Litérre.

Az asszonyok az óvóhely lejárataánál tartózkodtak, amikor két fegyveres szovjet katona odament. Egyikük a bunkerben megtámadta a társait védő Magdit. A lány ellenállt, és a katonától megszabadulva menekülni igyekezett, miközben az óvóhely lejárataánál figyelmeztette a töb-

bieket: „Annuska, menekülj, mert magán lesz a sor. Én már meghalok... Édesanyám, menjenek innen, én most már meghalok.”

Közben a túlsó kijáratnál megjelent a katona, akinek a szeme alól vér szivárgott, a lány ugyanis védekezés közben arcon szúrta egy kisollóval. Amikor meglátta Magdit az udvaron, azonnal lött. Beszámolók szerint hat golyó fúródott a lány hátába. Az első

lövésnél megállt, a másodiknál két karját az ég felé tárta, majd összezárta, és ezt mondta: „Uram, Királyom! Végy magadhoz!” Ezután megszorította a zsebében lévő rózsafüzért. Az utolsó golyó szíven találta.

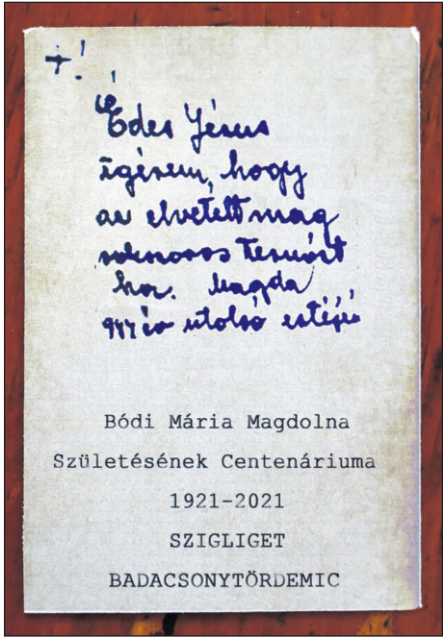
Halála után két héttel a

rult, jelenleg a Szentek Ügyeinek Kongregációja vizsgálja az ügyet a Vatikánban.

A hívek a következő imát mondják Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásáért: „Krisztus Királyunk! Szüzségi fogadalmával Magdolna örök hűséget esküdött neked.

Gondviselő szeretetéből a zárdaajtó helyett a gyár kapui nyíltak meg előtte. Amilyen szívesen lett volna ismeretlen kis liliom istenszerető jegyeseid koszorújában, ugyanolyan készségesen ment sugározni az isten- és emberszeretetet a rólad megfélekedezett, mégis jobb sorsra érdemes munkások közé, a gyárba. »Uram, Királyom! Végy magadhoz!« – ezt az utolsó fohászt is meghallgattad, amikor vérét ontotta érte. Add meg nekünk, Urunk, hogy Magdolnát a szentek társaságában tisztelhessek, mindig a te nagyobb dicsőségedre! Amen.”

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

Az égből jövő szózat kihangosítása

Jubiláns bencések köszöntése Pannonhalmán

Urunk színeváltozásának ünnepén, augusztus 6-án, pénteken délelőtt a pannonhalmi főapátság bazilikájában Michael August Blume SVD érsek, magyarországi apostoli nuncius mutatott be hálaadó koncelebrált konventmisét (latin nyelvű, gregorián énekkel), köszöntve a papi jubileumukat ünneplő bencés szerzeteseket.

A jubiláns szerzetesek: az aranymisés Várszegi Asztrik püspök, emeritus főapát és az ugyancsak ötvenéves papi szolgálatát ünneplő Kiss Domonkos, a vasmisés Lövey Félix, a gyémántmisés Csóka Gáspár és az ezüstmisés Rainer Nagel.

Az ünnepelt szerzeteseket levélben köszöntötte Ferenc pápa.

Michael August Blume nunciussal együtt misézett Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke, Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, Udvardy György veszprémi érsek, Beer Miklós váci emeritus püspök, Orosz Atanáz görögkatolikus miskolci megyéspüspök és Hortobágyi T. Cirill pannonhalmi főapát.

A szentmise kezdetén Cirill atya köszöntötte a megjelenteket és az ünnepelt szerzeteseket. Idézett *Péter második leveléből*: „Mi hallottuk az égből jövő szózatot, amikor vele voltunk a szent hegyen” (1,16-19).

Ez az égből jövő szózat hívott ide és tart itt bennünket ezen a szent hegyen, és tart meg mindannyiunkat ott, ahová hívott.

A jubiláns szerzetesek közül a vasmisés Félix atya és az aranymisés Domonkos atya rosszullett, illetve betegség miatt nem tudott részt venni a szentmisén. A főapát azt kívánta, hogy a mai ünnep legyen az égből jövő szózat kihangosítása az ünnepelt, mindannyiunk számára.

A szentbeszédet Blume érsek, pápai nuncius mondta. Homíliájában elmondta, Szent Benedek rendje több mint ezer éve él ezen a kis hegyen, és ez alatt az időszak alatt számtalan embert vonzott be a közösség imájába, életébe.

Olyan helyen ünnepeljük ma az Eucharisziát, ahol nemzedékről nemzedékre szüntelenül figyeltek Isten Szavára, a lelki életet ápolták, és azt keresték, hogy a jelenben mi kell ahhoz, hogy örömmel szolgálhassák az Urat. Ebben a szent környezetben kitartóan valósították meg az Istenre irányuló imádságos figyelmet, az ő dicséretének éneklését, szavainak tettekre váltását. Még a 16. és 17. századi idegen betörések nehézségei közepette is, amikor a közösség néha arra kényszerült, hogy elhagyja ezt a szent helyet, mindig visszatért, s folytatta az Isten tiszteletét, amely meghatározó része volt életének. Az „Ora et labora”, az „Imádkozzál, és dolgozzál!” formálta, alakította e terület kultúráját: a becsületes munka,

amelyet mindennap Isten nevében kezdtek és fejeztek be, az evangelizálás szavakkal és tettekkel, valamint a közösségi tanúságtétel által – mondta a pápai nncius.

Nem szabad elfeledkeznünk e hit néhány kincseről: könyvtárak és levéltárak, amelyek megőrizték a több mint ezeréves Isten iránti figyelem emlékeit. A ti szerzetesközösségetek több mint ezeréves jelenléte nélkül az egész környék és Magyarország is ma teljesen más lenne.

A szerzetesközösségeknek növekedniük kell, különben hamarosan teljesen kihálnak, amint azt már szomorúan tapasztaljuk. Látjuk, hogy számos szerzetesközösség, amely valaha virágzott, ma elindult azon az úton, hogy csak történelmi emlék legyen Magyarországon. Hűséges és kitartó tagjaik átadták magukat az Úrnak, de többségük már átlépett az örök élet kapuján.

Ne feledkezzünk meg arról, hogy gyakran kérjük az Urat, hogy gyarapodjon azok száma, akik meghallják

a hívást az Istennek szentelt életre.

Ma különösen hálát adunk Istennek öt bencés szerzetes életéért és szolgálatáért, jubiláns testvéreinkért. Megköszönjük Istennek, hogy ők jelenlétükkel táplálták, szolgálták, ha kellett, vezették a közösséget, valamint felelősséggel vezették az apátsághoz tartozó plébániákat.

Ha a jubilánsok papként megélt éveit összeadjuk, akkor összesen kétszázötven év szerzetesi életéről van

munkájukkal gazdagították a Magyar Katolikus Egyházat - zárta beszédét a nuncius.

A hálaadó szentmise után agapé tartottak a kolostor ebédlőjében. Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke egykori bencés diákként köszöntötte a megjelenteket. Felidézte, hogy győri gimnazista volt, amikor Várszegi Asztrik atya éppen elkezdte prefektusi szolgálatát.

szó. Életük során számtalan órán keresztül figyeltek az Úrra, aki sokféle módon szólt hozzájuk.

Hagyták, hogy megérintse őket Krisztus hangja, aki naponta szól hozzánk a Szentírásban, az Egyház tanításában, a szükséglet szenvedőkkel való találkozásában és megannyi más módon. „Őt hallgassátok” – hangzik a szózat az Atya ajkáról. Őt hallgatni elengedhetetlen feltétele hitünk elmélyülésének, valamint az Isten és a felebarát iránti szeretet megerősödésének.

Jubiláns testvéreink hűséges szerzetesi életükkel, imádságukkal és

A főpásztor kiemelte: Péterrel együtt mi is elmondhatjuk, hogy jó nekünk itt lenni. Itt vagyunk a hegyen, nemcsak szimbolikusan, de valóságosan is.

A jubiláns szerzetesek mindnyájan elmondhatják magukról: sokakat vezettek el a hegyre az Eucharisziával, a szentmisével.

Egy pap számára nincs nagyobb ajándék, mint megmutatni a világnak az Eucharisziában valóságosan velünk lévő Krisztust.

Bodnár Dániel
Fotó: Pannonhalmi Főapátság

A BIBLIA ÜZENETE

Szemléljük Jézus édesanyját!

Lk 1,39–56

Szűz Mária mennybevételének ünnepi szentmisején az evangéliumi szakaszt *Lukács-evangéliumából* olvassuk (Lk 1,39–56). Anyaszentegyházunk arra hív bennünket, hogy ennek az epizódnak a fényében szemléljük Jézus édesanyját, és tanuljunk tőle.

Az evangélista megjegyzi: Mária útra kelt, hogy Júda egyik városába siessen (Lk 1,39). Az útnak indulás cselekedetét Lukács azzal a szóval írja le, ami a feltámadásra is utal. Valóban, Mária életében egy új korszak kezdődött, hiszen szűz méhében az élet Urát, Isten Fiát őrzi. Éppen ezért vállalja az út fáradalmait, nem fél sem a nehézségektől, sem a próbatételektől, mert tudja, hogy vele, sőt benne van az Úr. A Szentlélek arra indítja őt, hogy ne maradjon Názáret rejtékében, hanem látogassa meg és segítse idős rokonát, Erzsébetet, aki szintén áldott állapotban van. Szűz Mária tehát az útra kelés bátor asszonya, aki minket is arra buzdít, hogy ne zárkózzunk be otthonainkba, hanem induljunk el a másik ember felé. Menjünk oda – ahogyan Ferenc pápa fogalmaz –, ahol az emberek élnek, dolgoznak és szenvednek, hogy testvérként szolgáljuk és támogassuk őket, tanúságot téve előttük a feltámadt Jézus Krisztusról. Merjünk kilépni az énközpontúságból, a félelemből, és igyekezzünk növekedni, fejlődni a bizalomban, a hitben, a szeretetben és a gyengédségben!

Erzsébet áldottnak és boldognak nevezi Máriát, mert ő lett Isten édesanyja, és mert hitte, hogy az ő életében is beteljesülnek az Úr szavai (Lk 1,42–45). Mindez arra utal, hogy Szűz Mária szabadon és hittel rábízta magát Isten szavára, amikor azt mondta az angyalnak: „Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint” (Lk 1,38). Boldogságának az az oka, hogy Isten Igéje megtestesült benne, és emberként az ő méhében növeke-

dett. Mária tehát áldott és boldog asszony, ahogyan a mai ünnepünkön is nevezzük őt, mert befogadta, és szívében, életében növekedni hagyta az Úr szavát. A Nagyboldogasszony tehát minket is arra hív: engedjük, hogy szavával Isten megérintsen és átalakítson bennünket. Máriához hasonlóan fogadjuk be mindennap az Úr szavát, és hagyjuk, hogy az ige „testet öltson” bennünk, vagyis életünk összhangban legyen az evangéliummal. Ünnepejük örömmel, hogy mi is áldottak és boldogok vagyunk, mert a megtestesült Ige, Jézus Krisztus által megváltott, felszabadított emberek vagyunk!

Lukács végül azt is leírja, hogy Erzsébet dicsőő szavaira a Szent Szűz Isten dicsőítésével válaszol, amikor magasztalni kezdi az Urat (Lk 1,46). Vagyis Mária elfogadja a dicséretet, de hálátelt szívvel és alázattal azonnal Isten felé irányítja azt, hiszen tudja, hogy minden, ami vele történt, az Úr ajándéka. Saját életét és népe történetét az irtalmas Isten gondviselő jóságának fényében csodálja és értelmezi (Lk 1,46–55). Szűz Mária mint az Istent dicsőítő és ünneplő asszony arra is bátorít bennünket, hogy örüljünk annak, ha mások megdicsérnek minket, de fontos tudatosítanunk magunkban azt is, hogy mindenért az Úrnak kell hálát adnunk (vö. 1Tesz 5,18). Arra is tanít továbbá, hogy életünk minden eseményét, népünk és az egész emberiség történelmének minden mozzanatát az irtalmas mennyei Atyára tekintve szemléljük, és vegyük észre, ünnepejük ezekben Isten jelenlétét.

Nagyboldogasszony szép ünnepén elmélkedve szemléljük csendesen és kövessük Szűz Máriát, a bátran útra kelő, áldott és boldog asszonyt, aki hálátelt szívvel magasztalja Istent!

Nyúl Viktor

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (33.)

A „Szent, szent, szent” himnusz szerves folytatását jelenti az ezt követő papi ima, amely majd az Eucharisztia alapításának szavaiban kicsúcsosodva hangossá válik. Csak sajnálni lehet, hogy a 8. század óta csendessé vált ez az imádság.

A pap még visszaidézi az angyalok énekét, mielőtt felelevenítené a megváltói mű csúcspontját. Így imádkozik „szétterjesztett karral”, ami kiemeli az ima jelentőségét: „Ezekkel a boldog seregekkel, emberszerető Uralkodónk, mi is kiáltjuk és mondjuk: Szent vagy és legszentebb, Te, egyszülött Fiad és a te Szentlelked. Szent vagy és legszentebb, s magasztos a te dicsőséged, ki világodat úgy szereted, miképp egyszülött Fiadat adtad, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” A legtöbb, amit az ember dicsőítésként az Istennek elmondhat, az éppen az, hogy szentnek vallja őt. És ezt az angyalokkal együtt teheti a Szent Liturgiában. A pap pedig a kinyilatkoztatott evangéliumi szöveget felhasználva imádkozik: „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

Az örök élet pedig annak köszönhető, amivel az ima folytatódik: Jézus Krisztus a világba jött, és „minden üdv gondozást” betöltött. S mindezt „értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért” tette, ahogyan nem itt, hanem a Hí-szekegyben már átimádkoztuk. A pap azután felidézi az üdv gondozás csúcspontját: „azon éjjel, melyen átadatott, vagy inkább önmagát adta át a világ életéért”, Jézus Krisztus itthagya nekünk önmagát a szent Eucharishtiában. Az itt következő előírás így szól: „az áldozópap bal kezébe veszi a diszkoszt az áldozati kenyérrel, kissé fölemeli, s csendesen folytatja az imáját”. Majd pedig következik a Titkos Vacsorán (az utolsó vacsorán) történet megjelenítése: „szent, tiszta és szeplőtelen kezeibe vevé a kenyeret, hálát adván, megáldván, megszentelvén és megtörvén szent tanítvá-

nyainak és apostolainak adá, mondván”. Ez még mindig csendben hangzik el, mialatt a nép a *Sanctust* énekli. A felajánlott és átlényegítésre szánt kenyér fölött tehát háromszor keresztet is jelez a pap, amint a liturgikon szövegében ez utasításként látható.

Az Eucharisztia alapításának szavait már „fennhangon” énekli (vagy mondja) a pap a kenyér fölött: „Vegyétek, egyétek...” A nép Áment énekel rá, miközben a pap „mélyen meghajtja magát”, majd így folytatja, ismét csendben: „Hasonlóképp a kelyhet is, minekutána vacsorált (1Kor 11,25), mondván”, s innen hangosan folytatja: „Igyatok ebből mindnyájan...” Erre ismét Áment énekel a nép. „Az áldozópap mély meghajlás után szétterjesztett karral halkan így szól: Megemlékezvén tehát ezen üdvösséges parancsolatról és mindarról, ami érettünk történt: a keresztről, sírról, harmadnapi feltámadásról, mennybemenetelről, jobb kéz felől való ülésről, a második és dicsőséges eljöveteleiről.” Íme, az üdv történet megváltási szakasza. Egészen az örök életben való beteljesedés felidézéséig tart a megjelenítése. S ennek fényében ajánlja fel a pap a szent Eucharisziát.

Ivancsó István

A hét liturgiája

B év

AUGUSZTUS 15., VASÁRNASZ – SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) – **FŐÜNNEP** (Évközi 20. vasárnap, Mária Asszunta, Tarzícíusz) – Vigília mise: 1Krn 15,3–4.15–16; 16,1–2 – 1Kor 15,54–57 – Lk 11,27–28 – Ünnepi mise: Jel 11,19a.12,1–6a.10 (Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, kinek öltö-zete a nap volt, lába alatt a hold.) – 1Kor 15,20–27c (Először Krisztus támad fel, majd azok, akik Krisztushoz tartoznak.) – Lk 1,39–56 (Nagy dolgokat művelt velem a Hatalmas Isten; felmagasztalta az alázatosakat.) – **Énekrend:** Ho 167 – EE 646, Ho 174 – EE 229, Ho 134 – EE 643, Ho 284 – EE 234.
AUGUSZTUS 16., HÉTFŐ – Szent Ponciánusz pápa és Szent Hippolitusz áldozópap vértanúk emléknapja vagy Szent Rókus emléknapja (Ábrahám, Szeréna) – Bir 2,11–19 – Mt 19,16–22.
AUGUSZTUS 17., KEDD (Jácint, Arika, Réka) – Bir 6,11–24a – Mt 19,23–30.
AUGUSZTUS 18., SZERDA – Eudes Szent János áldozópap emléknapja (Ilona, Rajnald) – Bir 9,6–15 – Mt 20,1–16a.
AUGUSZTUS 19., CSÜTÖRTÖK – Szent Bernát apát és

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az evangéliumos könyv

„Az Evangélium felolvasása az igelitur-gia csúcsa. Maga a liturgia tanít a neki kijáró legnagyobb tiszteletre, amikor az Evangéliumot a többi olvasmánnyal szem-ben sajátos tisztelettel tünteti ki: az, akit az Evangélium hirdetésére kijelöltek, szolgál-tatára áldáskéréssel és imádsággal készül elő; a hívek felkiáltásukkal elismerik és megvallják, hogy Krisztus jelen van, és ő szól hozzájuk, a felolvasást állva hallgat-ják; az Evangéliumos könyv pedig külön tiszteletben részesül” (A római misekönyv általános rendelkezései, 60.).

Amint azt már többször is hangsúlyoz-tuk, a szentmise liturgiája történés, az ott felsorakozó szimbólumok, szavak, szemé-lyek elsősorban a találkozás csatornái, raj-tuk keresztül közeledik egymáshoz Isten és ember. Érdemes tehát ezekre, még ha jó esetben szépek vagy éppenséggel látvá-nyosak is, nem pusztán tanító jelképként, díszítő- és látványelemként gondolni, ha-nem olyan, a Szentlélektől megelevenített közvetítőként, amelyekben és akikben szimbolikusan, de nem kevésbé valóságosan végbemegy a találkozás.

Az evangélium meghirdetése is, amennyiben a liturgikus közösség erőfor-rásai ezt lehetővé teszik, ünnepélyes tár-gyakon és szertartásokon keresztül törté-nik, amelyek még inkább megtestesíthetik e pillanat esemény jellegét. Ahogyan A ró-mai misekönyv általános rendelkezései fogal-maz, „maga a Feltámadott jön a körünkbe, és szól hozzánk”. Ennek az eseménynek

több olyan mozzanata is van, ahol ez tet-ten érhetővé válik. Ilyen az evangélium meghirdetésének helye, az ambó, vala-mint a meghirdető személye, a diakónus vagy a pap, és nem utolsósorban az a ki-tüntetett könyv, amelyből felhangzik az örömhír. Ez az *evangelistarium* (evangé-liumoskönyv), amely a vasár- és ünnep-napok evangéliumi perikópáit tartalmazza. Kötése díszes, előtáblája többnyire a négy evangélistát és a dicsőségben trónoló Pantokrátor ábrázolását hordozza, háttáb-lája az Istenszülőt, a templom védőszent-jét és más fontos szentek képét viselheti.

Ez a könyv testesíti meg azt az apostoli hagyományt, amelyet az Egyház a Feltá-madotról hűségesen továbbad. Ez a leté-temény a négy evangélium szavaiban ölt testet, amit az egyházi közmegegyezés alakított kánonná, hiszen az első keresz-tények még e szövegek nélkül, a héber Bib-lia szövegeire támaszkodva hirdették Jé-zust. A hagyomány ugyanakkor több a le-tétemény fölötti pusztá öröködsénnél, leírt szövegek egyszerű továbbörökítésénél. Az apostoli hagyomány éppen a továbbadás (lat. *traditio*), az áthagyományozás gesztu-sában valósul meg, aminek első és legfon-tosabb mozzanata az evangélium meghir-detése a liturgikus közösségben. Ehhez ad kiindulópontot a hagyomány szavait tar-talmazó evangéliumoskönyv, s ez a könyv vár arra, hogy felüssék, és felhangozzék belőle az éltető ige.

Fehérvári Jákó OSB

A HÉT SZENTJE

Szent Alberto Hurtado Cruchaga

Augusztus 18.

ország? címmel. Ebben feltárta az ország egy-házának helyzetét.

Nem csak feltárta, de tevékenyen tett is a problémák ellen. Santiagóban otthon nyitott az utcagyerekek számára, amelynek az El Hogar de Cristo (Krisztus háza) nevet adta. Később nők és férfiak számára is nyitott menedékhe-lyet, illetve rehabilitáci-ós központokat. Vása-rolt egy kisteherautót és segítőivel éjszakánként az utcákat járták, hogy segítsék hajléktalanokat. Sokan csatlakoztak hoz-

zá, és kezdeményezése valóságos mozgalommá nőtt – szerte az országban nyíltak az otthonok. 1945 és 1951 között körülbelül nyolcszázötvenezer gyermeknek nyújtot-tak valamilyen segítséget.

Alberto Hurtado 1946-ban csatlakozott

a munkásmozgalomhoz, és hogy a keresztény érté-keket bevigye a szociális mozgalmak eszméi közé, létrehozott egy keresz-tény szellemiségű szak-szervezetet.

Fáradhatatlanul dol-gozott a rászorulókért, ugyanakkor szakított időt a szemlélődő elmélyülésre is. Mindig vidám és derűs volt, és közvetlenségével sok nem hívó embert is megnyert.

1952-ben hasnyálmir-igyrákot diagnosztizál-tak nála, amely nagyon gyors lefolyású volt. A sajtó napról napra tájé-koztatást adott az állapo-táról. Már halála előtt va-lóságos nemzeti hősként tisztelték.

L. K.

egyháztanító emléknapja (Huba) – Bir 11,29–39a – Mt 22,1–14.

AUGUSZTUS 20., PÉNTEK – **SZENT ISTVÁN KIRÁLY, MAGYAR-ORSZÁG FŐVÉDŐSZENTJE FŐÜN-NEPE** (Vajk, Sámuel, Stefánia) – Pél 4,10–15.18–27 (Szent István király példája az igaz utat mutatja.) – Ef 4,17–24 (Ölt-sétek magatokra az új embert, aki Istenhez hasonló!) – Mt 7,24–29 (Az okos ember a házát sziklára építette.) – **Énekrend:** Ho 294 – EE 646, Ho 295 – EE 289, Ho 135 – EE 6480, Ho 296 – EE 290.

AUGUSZTUS 21., SZOMBAT – Szent X. Piusz pápa emlék-napja (Grácia, Hajna) – Rut 2,1–3.8–11; 4,13–17 – Mt 23,1–12.

AUGUSZTUS 22., ÉVKÖZI 21. VASÁRNASZ (Boldogság Szűz Mária királynő, Boglárka, Menyhért) – Józ 24,1–2a 15–17.18b (A választott nép megígéri, hogy az Úr lesz az Istene, és mindig őt fogja szolgálni.) – Ef 5,21–32 (A házastársak látható egysége nagy titok: az apostol Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatja.) – Jn 6,60–69 (Uram, kihez menjünk? Az örök élet igéi nálad vannak!) – **Zsolozs-ma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 146 – EE 591, Ho 146 – EE 190, Ho 122 – EE 597, Ho 103 – EE 200.

„Tegyétek, amit mond!”

Országos cigánypasztorációs lelkigyakorlat Máriapócs

Országos cigánypasztorációs lelkigyakorlatra gyűltek össze az ország minden pontjáról és határainkon túlról Máriapócsra augusztus 6. és 8. között a szolgálatban jelen levő munkatársak. A találkozó mottóját Mária szavai adták: „Tegyétek, amit mond!” (Jn 2,5). A lelki feltöltődésen többek között római és görögkatolikus püspökök tanítanak az Istenszülő életútját végigkövetve.

A lelkigyakorlatra százharmincan jelentkeztek a cigánypasztorációban résztvevők. Szombathely és Nagykanizsa után az idén a máriapócsi nemzeti kegyhely ad helyet a már hagyományossá váló találkónak. A három nap alatt a nyitó szentmise után, melyen Palánki Ferenc debreceni-nyíregyházi megyéspüspök Urunk színeváltozásáról tanított, Székely János szombathelyi megyéspüspök, Szocsa Ábel nyíregyházi püspök, Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Főegyházmegye érsek-metropolitája, Mohos Gábor esztergomi-budapesti segédpüspök, valamint Ádám Miklós és Balogh Győző atya elmélkedik Mária példájáról. A szombati nap folyamán várták Majnek Antal munkácsi megyéspüspököt és Orosz Atanáz miskolci püspököt is.

Az idei lelkigyakorlatot Bángi-Magyar Anna, a Boldog Ceferino Intézet szakmai vezetője, Oroszné Obbágy Rita, a Nyíregyházi Egyházmegye cigánypasztorációs megbízottja, Máriapócs Nemzeti Kegyhely tiszteendő asszonya és Csupor Dánielné Salamon Zsófia, a Boldog Cerefino Alapítvány kurátora szervezte a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia cigánypasztorációért felelős püspökével, Székely Jánossal. Az elmélkedések mellett lehetőséget biztosítanak a szentsegítményben, szentgyónásra, kereszttűzjárásra és a görögkatolikus szertartásokon való részvételre is.

Péntek délután a nyitó szentmisére ünnepélyesen behozták a csatái feszületet a kegytemplom közepére, a könnyező Mária-ikon és a Szent Kereszt-oltár közé, ahol Krisztus keresztiének ereklyéjét őrzik.

Palánki Ferenc főcelebráns mellett Székely János, valamint görögkatolikus és római katolikus paptestvérek koncebráltak, együtt imádkozott velük Szocsa Ábel, majd a szentmise végeztével Kocsis Fülöp áldotta a gyümölcsöket a görögkatolikus terményáldás szertartásának megfelelően.

Szocsa Ábel a Nyíregyházi Görögkatolikus Egyházmegye püspökeként köszöntötte a résztvevőket, majd röviden a cigány testvéreket is lovári nyelven. A szentmisén ugyan ezen a nyelven elhangzott az Áldalak, jó Uram kezdetű ének, és Székely János közvetítésében az Urunk színeváltozásáról szóló evangéliumi szakasz.

Palánki Ferenc prédikációja elején felidézte, hogy hatéves püspöki megbízatása alatt mennyire közel került hozzá a máriapócsi kegyhely. „Ez a hely arra tanít, hogy a Jóistent és a Szűzanyát lehet értelmes szeretettel is szeretni” – fogalmazott. „Mária közelségében megértjük, hogy Isten nincs

távol, nem büntet meg, nem kell félnünk tőle.”

Az evangéliumra utalva hangsúlyozta, hogy minden ember Isten szeretett gyermeke, akiben kedve telik. Végül, feltétel nélküli szeretetében ajándékokkal halmoz el minket, azzal is, hogy közösségben lehetünk most itt, az ő közelében.

A szívünkre akar beszélni, hogy ne féljünk, mert ő velünk van, és a lelkigyakorlaton találkozni akar velünk.

Mindenkinek van helye a közösségben, mindenki végté-

élet, a feltámadás gyermekei vagyunk.

Prédikációja végén Palánki Ferenc Mária segítségét kérte azért, hogy Isten szavának erejét egyre jobban befogadjuk, és a szeretet igazsága szerint tudjunk élni, jól szeressük egymást.

A szentmisén a zenei szolgálatot az esztergomi cigány testvérek végezték Ónodi Sándor Alfonz vezetésével. Csupor Dánielné Salamon Zsófia és Bánlaki Zsanett, a

Caritas in Veritate bizottság irodavezetője is részt vett az énekvezetésben.

A szentmisét követően Szocsa Ábel bemutatta a résztvevőket egymásnak a Családvár konferenciatermében, majd Székely János előadása következett az anyagi üdvözletről. A püspök beszéde elején kiemelte, hogy a cigánypasztoráció nem könnyű, de a keresztyén út sem az. Megköszönte mindazok munkáját, akik az integráció-

ban részt vesznek, akik által jó kapcsolatok születnek.

Az anyagi üdvözlés jelenetéből kiemelte, hogy bár Mária nem értette az üzenetet, a hit homályában mégis igent mondott a hívásra. Ő látszólag nem hajtott végre nagy dolgot, mint Mózes, aki kivette a népet Egyiptomból, mégis a leghatalmasabb emberi cselekedetet tette meg: kimondta a totális igent, amire Isten oly régóta várt.

Életem nagy igenjét kimondtad már az Istennek feltételek nélkül és visszavonhatatlanul? – intezte a lelkigyakorlatozókhoz a kérdést Székely János. – Ha nem, mi tart ettől távol?”

Egy vonakodó, végül igent mondó fiatal lány példájával érzékeltette, mi hozta el a változást a lány hozzáállásában: az, amikor megértette, hogy nem máshova, hanem az érte átszúrt kézbe kell letennie mindent.

Odaadni az életünket azt is jelenti, hogy igent mondunk az élethívatalunkra; ha házasságban élünk, a házastársunk-

ra. Székely János egy kiengesztelődéssel végződő házasságtörés történetén keresztül magyarázta, milyen hatalmas változások és fordulatok történhetnek az ima és a megbocsátás hatására. A történet tanulsága volt az is, hogy önmagunktól is meg kell kérdeznünk, mennyit adunk egy kapcsolatba, és be kell vallanunk, hogy nem vagyunk tökéletesek, nem adunk meg mindent a másiknak, amire szüksége lenne. Ez az önvizsgálat elindíthat egy olyan folyamatot, mely megújulást hoz.

Az igeneket a szenvedés idején is ki kell tudnunk mondani. Mária ott állt a keresztnél is, nem kérdezett. Jézusban is békesség volt a kereszthordozásakor, szeretete nem vált gyűlöletté még akkor sem. A cigánypasztorációban is el kell jutni odáig, hogy a nehéz pillanatokban ne haborodjunk fel – buzdított a püspök.

A kiengesztelődéssel és megbocsátással kapcsolatosan egy afrikai pap történetét is megosztotta a hallgatósággal, akinek az 1994-es nagy tömegmészárláskor kiirtották a családját. Később az édesanyja gyilkosa egy szentmise végén odament hozzá, és megkérdezte tőle, meg tudna-e bocsátani annak, aki megölte az anyját. Majd bevallotta a papnak, hogy ő az, és térdre rogyva bocsánatáért könyörgött. Az atyában minden borzalmas emlék felidéződött, de ennek ellenére melegség járta át, felszabadult benne a szeretet, később még támogatta is az özvegyen maradt, két gyermekét nevelő férfit. A történet híre elterjedt, és az emberek tódultak az ő templomába, hogy a gyilkosok és az áldozatok családjai kiengesztelődjenek egymással.

Nemcsak a kereszthordozásra, de a küldetésünkre is igent kell mondanunk Máriaival, akkor is, amikor nem látjuk a munkánk hatékonyságát és értelmét – folytatta a szombathelyi főpásztor. – A madarak felcsipegethetik az általunk hintett magokat, de nem ez az igazán érdekes, hanem hogy oda tudom-e adni az életemet.

Egy francia nővér hivatásában való megerősödésének története végén Székely János a hallgatóságnak szegte a kérdéseket: Tudok-e igent mondani akkor is, ha nehéz? Tudok-e igent mondani egy életen át? Merem-e vállalni, hogy megtört kenyér leszek, mint az Eucharisztia? Merem-e engedni, hogy az életemet használják?”

Tanítása végén a kimondott igent hatásáról beszélt: „Ha igent mondasz Istenre, mint Mária, és elkezded őt hordozni, az életem megtelik örömmel. Mondj igent a házastársadra, a kereszthordozásra, a küldetésedre, és szíved békességgel, örömmel fog megelégedni.”

A lelkigyakorlat célja az egység létrehozása a görög és római rítusúak, cigányok és nem cigányok között – és ez már az első nap estéjén megvalósult.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Az igazság ügyének szentelve

Az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem alapító díszünnepsége

Augusztus 1-jén tartották a Liceum udvarán az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem alapító díszünnepséget, a délelőtti hálaadó szentmise és táblaavatás után.

Pajtókné Tari Ilona rektor köszöntőjében felidézte: Az egyetem múltja a 18. századi gyökerekig nyúlik vissza. A közvetítő a múlt és a jelen között Eszterházy Károly püspök, aki korának egyik legműveltebb mecénásaként megépítette a Domus Universitatis, az Egyetemi Házat. A 18. század utolsó évtizedeiben a bécsi udvar, a 20. század második felében pedig az államosítás útját állta a katolikus egyetem megvalósulásának. A vallásellenes szocialista rendszer csaknem teljesen kizárta az Egyházat a közoktatásból és a felsőoktatásból. A rendszerváltást követően azonban az intézmény felvette az egyetemalapító püspök nevét, megjelent a hittanárképzés is a hittudományi főiskolával való együttműködés eredményeként. 2014-ben létrejött az Esterhazyánium Tudományos Kutatócsoport az alapító püspök szellemi és kulturális örökségének feldolgozására. 2016-ban pedig egyetemi rangot kapott az intézmény.

„Az alapító püspök ma is üzen nekünk, csak nyitott szemmel, nyitott szívvel kell befogadnunk a körülöttünk lévő materiális és spirituális hatásokat. Fel kell ismernünk, hogy a korszerű műveltség terjesztésének eszméjét közvetíti és jelképezi a Domus Universitatis ma is, éppen úgy, mint negyed évezreddel ezelőtt. Jelenleg öt karon, tíz képzési területen, a régió szellemi központjaként működő, országosan és nemzetközi szinten is elismert egyetemünk felkészült arra, hogy visszatérjen az alapító Egri Főegyházmegye szárnyai alá, és Eszterházy Károly Katolikus Egyetemként folytassa küldetését” – mondta a rektor, aki köszönetét fejezte ki a magyar kormánynak, valamint

az Egri Főegyházmegyének, hogy támogatták a kétszázötven évvel ezelőtt megfogalmazódott elképzelést.

„Történelmi pillanatnak vagyunk tanúi mindannyian. A Gondviselő szándéka szerint az egyetem megérett arra, hogy a katolikus egyetemek nagy családjába betagozódjon és a keresztény értékek figyelembevételével végezze kutató és oktató tevékenységét. Ahhoz, hogy a helyes eszményt közvetíteni tudjuk, azonosulnunk kell Szent II. János Pál pápa Ex corde Ecclesiae kezdetű apostoli rendelkezésében megfogalmazott egyetemi eszményképpel. Eszerint a katolikus egyetem kiváltsága és felelőssége, hogy fenntartások nélkül az igazság ügyének szentelje magát.

A katolikus egyetem azzal tűnik ki, hogy a természet, az ember és Isten teljes igazságát kutatja. Sajátos feladata a hit és az értelem dialógusának elősegítése, hogy még láthatóbbá váljon az, hogy a hit és az értelem harmonikusan tanúsítják az igazság egységét. A katolikus egyetem bölcsesége, helyes döntési és ítélőképessége, vagyis szilárd erkölcsi értékrendre készíti fel a polgárait. Feladatunk, hogy továbbadjuk ezt a jövő nemzedékének, szolgálva ezzel a társadalmat, a nemzetet és az emberiséget” – zárta beszédét a rektor.

Az a folyamat, amelyet Eszterházy püspök kétszázötven évvel ezelőtt a Liceum megépítésével elindított, ma, számos kudarc, próbálkozás és dicséretes újrakezdés után végre megvalósult – mondta köszöntőjében Ternyák Csaba egri érsek, az egyetem nagykancellárja. Felhívta a jelenlévők figyelmét arra, hogy az egykori püspök szobra az egyetem előtti téren komoly

üzenetet hordoz. Eszterházy Károly tekintete az érseki palotára irányul, jobbjával a Liceum épületére mutat, mely ajánlasként értelmezhető: „Törődjék az egyetemmel!”

„Míg a tizenkét püspök elődömnök nem volt lehetősége arra, hogy az egyetemi teret valóra váltsa, én ma örömmel és hálás szívvel vagyok itt az egyetem udvarán, mert nemcsak kihívást, hanem lehetőséget is látok arra, hogy jobban szolgáljuk Egyházunkat és népünket. Az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem készen áll arra, hogy székvárosunk és nemzetünk szellemi és lelki gazdagodását szolgálja, segítse a fiatalok személyiségének kibontakozását, talentumainak feltárását és fejlesztését, hozzájáruljon az általános műveltség emeléséhez és az Egyház tanítói küldetésének teljesítéséhez” – idézett az egyetem alapítóleveléből az érsek.

Az elmúlt közel kétszázötven év nem múlt el nyomtalanul – tette hozzá a főpásztor. A most induló katolikus egyetem gazdag keresztény és világi tradíciókat örökölt. Kiváló rektorok, tanárok, nagyon sok szép kezdeményezés és munka fémjelzi ezt az időszakot és egyszerű növendékek

kerültek ki e falak közül. „Szeretnénk ragaszkodni azokhoz a régi, jól bevált normákhoz, amelyek biztosítják a folytonosságot, úgy újítanak, hogy közben tiszteletben tartják az elődök eredményeit. Hiszen az új egyetem magáéknak tekinti azt a gazdag örökséget, amelyre építhet, és amelyet tovább kell fejlesztenie a jelen kihívásai között.

Elfogadjuk és tiszteletben tartjuk azokat a természeti törvényeket és adottságokat, amelyek alapvetően meghatározzák az ember életét, és ha elfogadjuk, akkor lesz bennünk alázat ahhoz is, hogy felismerjük és elfogadjuk az isteni törvényeket, amelyek alapján Istent imádjuk, embertársainkat szeretjük, és ezáltal emberhez méltóbb életet élhetünk.”

Ternyák Csaba rámutatott: Minden katolikus intézmény törekszik arra, hogy legyen kápolnája, amely az Istennel való találkozás kitüntetett helye. Eszterházy püspök erről is gondoskodott, miként egyszerű könyvtárat és dísztermet is építtetett a Liceumban.

Ha úgy tartjuk, hogy a könyvtár az intézmény agya, akkor a kápolna a szíve. Egyik az értelemnek, másik a hitnek a szimbóluma.

Egy egyházi egyetemen nem kell bizonyítani, hogy mindkettőre szükség van. Igazat adunk Albert Einsteinnek, hogy „a tudomány vallás nélkül sánta, a vallás tudomány nélkül vak”. A katolikus egyetem egész gondolkodását, mindennapi munkáját, az oktatás minden szegmensét át kell hatnia ennek az alázatnak és kölcsönös tiszteletnek, mivel „a hit és az ész (fides et ratio) két szárny, melyekkel az emberi szellem fölemelkedik az igazság szemlélésére”, ahogy Szent II.

János Pál pápa tanította.

„Az egri egyetemen ezek nem új gondolatok. Sokszor megtapasztaltam már a hitre való nyitottságot, és ez ma már bizalommal, bátorsággal tölt el. Az elmúlt években pedig az államtól átvett iskolák kapcsán sokan voltak olyanok, akik úgy élték meg a változást, hogy abban alkalmat láttak életük megújítására, arra, hogy elmélyítsék Istenhez fűződő kapcsolatukat, és szorosabban kötődjenek Egyházukhoz. Az egyetem tanárai elkötelezték magukat arra, hogy hallgatóinkat igényességre, a tudomány szeretetére, folytonos tanulásra, kutatásra sarkallják, hogy ők is megtapasztalják Isaac Newtonnal, »az első korta a tudomány potharából ateistává tesz, a pohár alján azonban ott van az Isten«.

Kíváncsi, hogy az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem vívat, crescat, floreat – éljen, erősödjék, virágozzék! Legyen ezen az intézményen és mindannyiunkon Isten bőséges áldása!” – zárta beszédét a főpásztor.

Végül Schanda Tamás, az Innovációs és Technológiai Minisztérium parlamenti államtitkára mondott köszöntőbeszédet, amelyben rámutatott, hogy a Katolikus Egyház-

nak rendkívüli érdemei vannak az oktatás, nevelés terén. Az Egyház elvülhetetlen értékekkel, évszázadok tapasztalatával, hatalmas tudással felvértezve garanciát jelent a további fejlődésre. Eger oktatási szerepének erősödésében az Egri Főegyházmegye a második legnagyobb iskolafenntartó intézmény az országban. Közel száz intézményt, óvodákat, általános és középiskolákat, szakképző intézményeket működtet. A mai naptól kezdve pedig már egyetemmel is büszkélkedhet.

„Az egyetemenek jövője valóban Magyarország jövője. A magyar felsőoktatás fejlesztése, megújítása nemzetstratégiai kérdés. Cél, hogy a fiatalok versenyképes tudásra tegyenek szert, minél jobb egyetemen tanulva sikeresen állhassanak helyt az életben és a munkaerőpiacon egyaránt. A magyar kormány kiemelt támogatás biztosításával, az egyetemi modellváltással minőségorientált felsőoktatási rendszer létrejöttét támogatja. A modellváltás és fenntartóváltás célja, hogy egyetemeink Európa legjobbjai közé kerülhessenek” – hangsúlyozta az államtitkár. „Ha felfelé nézünk, tudjuk, hogy az egri felsőoktatás biztos kezekben van. Az Eszterházy Károly – immár – Katolikus Egyetem hazatalált. Gratulálok az egyetemnek és az új fenntartónak!” – zárta beszédét a miniszterhelyettes.

Ezt követően Ternyák Csaba érsek, az egyetem nagykancellárja aláírta az egyetem alapítólevelét.

Az ünnepség zárásaként a Tolcsvay László zenéjére és Tolcsvay Béla szövegére készült rockoratórium, a *Magyar mise* hangzott el.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Nemes Róbert

9078 diák iskolakezdését támogatta tavaly a Katolikus Karitás, és idén már tizenededik alkalommal indítja el Magyarország legnagyobb iskolakezdési segélyprogramját. A határokon átvéelő „Legyen öröm az iskolakezdés!” elnevezésű akció nemcsak a tanévkezdésben, hanem a teljes tanév idejére támogatást jelenthet a hátrányos helyzetű családoknak.

A szünidő még tart, de néhány hét múlva már szükség lesz tanszerekre. A járványhelyzetben anyagilag még nehezebb helyzetbe került családoknak szinte lehetetlen előteremniük az iskolakezdéshez szükséges eszközöket. A 2020-as év rekordösszegű támogatása után a Karitás idén is kitűzi, hogy tízezer ezer diák iskolakezdését tegye könnyebbé, különösen a nagycsaládosok és a hátrányos helyzetűek körében. A hátrányos helyzetű fiataloknak arra is készülniük kell, hogy egy esetleges újabb járványhullám esetén otthonról kell tanulni, amihez digitális eszközökre van szükség.

Több mint egymillió diák indul el iskolába szeptemberben. Sok gyermek megfelelő eszközök, ruházat és tanszerek nélkül kezdi az iskolát, so-

kaknak tehetségük ellenére nincs lehetőségük részt venni a fakultatív órákon vagy épp korrepetáción. Számos család kevesebbet költ élelmiszerre, ruhára vagy nem fizeti be a közüzemi számlákat, hogy az iskolai költségeket rendezni tudja. Más családok hitelből oldják meg az iskolakezdést, és a részletfizetés hosszú időre súlyos terhet jelent számukra.

Az eltelt években bebizonyosodott, hogy sok helyen nemcsak iskolakezdekő, hanem a tanév első hónapjaiban is szükség van segítségre. Ezért a tanszereken túl egyéni segítségnyújtást is terveznek megvalósítani. Több esetben egyedi segítség kell, a közös pont azonban ugyanaz: ehhez megfelelő anyagi forrás szükséges.

Écsy Gábor, a Karitás országos igazgatója elmondta, hogy a szervezet segélyakciójával nem csupán az eszközök beszerzését segíti, hanem utalványokkal és egyedi támogatásokkal is a családok mellett szeretne

Katolikus Karitás

A rászoruló gyerekek iskolakezdéséért

állni. Az önkéntesek személyes jelenlétével, a tanév közben való folyamatos kapcsolattartással egész tanév során biztonságot adnak a családok-

nak, és szükség szerint segítik őket a mindennapi terhek könnyítésében.

A Katolikus Karitás célja, hogy az országos összefogás során mint-

egy tízezer gyermeknek segíthessen még az iskolakezdés előtt és a tanév elején. Ehhez kéri a szervezet a jószándékú adományozók felajánlásait, hogy közösen minél több gyermeknek segíthessenek.

Hogyan lehet egyszerűen és gyorsan csatlakozni az összefogáshoz?

- A 1356-os adományvonal hívásával (egy hívás 500 forint támogatást jelent)
- Online adományozással a Karitás honlapján – www.karitasz.hu – keresztül
- A Katolikus Karitás központi bankszámláján „iskolakezdés” megnevezéssel – Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008

Mi mennyit ér?

- 1 hívás egy színesceruza-készlet
- 10 hívás egy iskolatáskát
- 1000 hívás 100 gyermek támogatását

A támogatásokat, a tanszereket augusztus végén és szeptember elején, az iskolakezdés első napjaiban adják át. A szervezet iskolakezdési akciója 2021. augusztus 5-től szeptember 15-ig tart. Az ebben az időszakban érkező hívásokat, adományokat az iskolás gyermekek támogatására fordítják.

Forrás és fotó: Katolikus Karitás

Nincs új a nap alatt, és mégis

A Kaposvári Egyházmegye imatáborában jártunk

Jössz imatáborba? Huszonnégy éve több száz gyerek válasszol igennel erre a kérdésre, és választja egyik nyári programjának ezt az időtöltést, amiről sokan talán azt gondolnák, nemigen tudja megszólítani a kamaszokat. A Kaposvári Egyházmegyében szervezett imatábor egy héten át valóban az imáról szól. Korosztályonként más-más helyszínen tartják: az alsó tagozatosoknak Galambokon, a felsősöknek Homokkomáromban, a gimnazistáknak és az egyetemistáknak pedig Garaboncon. A táborozók rózsafüzért, zsolozsmát imádkoznak, keresztutat járnak, szentségimádáson, bűnbánati liturgián vesznek részt. „Nincs új a nap alatt, és mégis” – mondja a táborvezető, Rumszauer Miklós plébános, az imatábor egyik hazai meghonosítója.

„Imává válik, amikor a kezük munkájával alkotásokat hoznak létre, amikor együtt főznek, amikor a lábuk viszik őket előre a zarándokúton, amikor a Szentlélek örömet adó jelenlétéről énekelnek vagy amikor táncolnak. A gyerekek vidámak, elevenek, jól érzik itt magukat. Az ima számukra többé nem azt jelenti, hogy elmormolnak egy *Miatyánkot*, hanem belső élménnyé válik. Ahogy két ember között a párbeszéd a kapcsolat legtermészetesebb formája, úgy az ima is a párbeszéd lehetősége Isten és ember között. Az Istenhez forduló ember elmondja, amit a szívében érez, és választ kap, meghallhatja Isten hangját, s a jelenlétében megélheti isten-gyermekségét” – magyarázza Miklós atya a tábor lényegét. A cél ugyanis az – ahogyan ezt az imatábor francia alapítói is vallják –, hogy közel vigyük a gyerekekhez az imádság kultúráját. A francia alapítók közül idén is Magyarországon vendégeskedett Gabrielle és Alfred Marx, akik már az első hazai tábor elindításában is fontos szerepet játszottak. Ezúttal arra igyekeztek felhívni a figyelmet, hogy amíg az iskolai hitoktatás leginkább a szavakra hagyatkozik, addig a táborban ott az ének, a tánc, a játék, a csend, a fény és sötétség váltakozása, a természeti környezet szépsége, s mindez nagy segítség ember és Isten kapcsolatának építésében. Az ima élményében az istenkapcsolat személyessé válik, és a gyerek megérzi, hogy a saját szavaival is szólhat Istenhez.

Az első imatábor tehát Franciaországból került a Kaposvári Egyházmegyébe. Huszonnégy évvel ezelőtt szervezték az első alkalmat francia segítőkkel. A tábor programjának középpontjában evangéliumi szakaszok feldolgozása áll. Ezeket mindig az adott év tematikájának megfelelően választják ki a Bibliából a francia alapítók, majd szétküldik minden imatáborba. Idén ez a két szentírási szöveg hely lett a mottó: „Jézus az én szeretett fiam, őt kövessétek”; „Isten szeretett gyermeke vagyok.”

A tábor hetében a nap mindig az adott evangéliumi szakasz felolvasásával kezdődik. Énekek segítik a ráhangolódást. Elsőként a fiatal egyedül van a szöveggel, és az úgynevezett svéd módszer szerint három szempontra figyelve olvassa. Keresi, van-e kérdése, mi az, amit nem ért, és hol fejez fel a szövegben összefüggéseket a saját életével. Ön-

magába tekint, és megvizsgálja, hogy amiről olvas, az miként kapcsolódik személyesen hozzá. A szöveg egyéni feldolgozását azután kiscsoportos beszélgetés követi, végül pedig mindannyian összegyűlnek, és a nagy közösségben megosztják egymással a

kiscsoportokban született összeglészeket. A kérdéseikre a teológiában és a hitben járatos papok, szerzetesek válaszolnak – mondja a nagy imatáboros múltú Antal Zsolt, idén júniusban szentelt pap, aki most a legnagyobbaknak szóló garabonci, tábor oszlopos tagja. Az esti imában – legyen az képmeditáció, szentségimádás, zsolozsma vagy egy bibliai jelenet megelevenítése – újból visszatér az evangéliumi szöveg. Sokszor kapcsolódik hozzá tanúságtétel, személyes vallomás is. A szentírás szavaival így keretbe foglalják és átszövik a napot, értelmük egyre inkább kibomlik a táborozók számára. De nem csupán a megértésük a cél, hanem az is, hogy valamilyen elhatározásra, változásra késztesse őket, hogy az üzenetük megmaradjon – meséli Zsolt.

Három korosztály három külön táborhelyszínen tölti a hetet, és a programok kialakításánál is figyelembe veszik a szervezők a korosztályi sajátosságokat. Az imatáborba járó gyerekek felnőve fiatal felnőttként is visszatérnek, az ő soraikból kerülnek ki a tábor-szervezést és a vezetést segítő önkéntes csapat tagjai. A tábor segítséget jelent nekik a hivatásuk megtalálásában és az abban való elköteleződésben is. Több egykori táborozó választotta a papi életet. Kisiván Csaba, Fejes János és Antal Zsolt számára is fiatalkori alapélmény volt a tábor.

A táborban az imaélményeket paraliturgikus elemek erősítik. A bűnbánati szertartásban a meggyónt bűnök a gyóntató atyáknál lettek kövek jelképezik. A jóvátételhez pedig a mindenkor kerettörté-

nethez kapcsolódó jelképeket választanak. Idén az erdő élete, a természetvédelem témájához kötődve faleveket kaptak a gyónók. A szentgyóntást az élő rózsafüzér követi, ami itt nagyon népszerű imamód. A titkokat maguk a gyerekek fogalmazzák meg. „Döbbenetes mély tanúságtételek hangzanak el” – mondja Rumszauer Miklós.

A szentségimádás napján éjjel egy óráig virrasztottak a táborozók kérésére az Oltáriszentség jelenlétében. Az éjszaka sötétje különös varázst ad az együttlétnek. Nincs más fény, csak a gyertya lángja, semmi nem vonja el a figyelmet. És az éjszaka, ami a gyerekek számára félelemmel teli valóság, most az Istennel való találkozás alkalma lesz – mondja Alfred, aki a saját és gyermeke példáján is látja, milyen bensőséges lesz a sötétség és a csend, ha az ember Istennel van jelen benne.

„A szentségimádásban a gyerekek hangosan elmondhatják az imakéréseiket. Mielőst megkapják a bátorítást, és bensőséges körülményeket

teremtünk számukra, feltárják, ami a szívében van” – mesél a tapasztalatairól Miklós atya. Útmutatása nyomán a kézműves-tevékenység is imává, Istennel folytatott párbeszéddé válik. A tábor szóhasználatában ez „a kezek imája”: „Isten belealkotta az anyagokba azt a többletet, amelynek köszönhetően a kezzed révén, rá figyelve, alkotás születhet. A kezzed tevékenysége által a rendezetlen, különálló anyagokból rendezett valóság jön létre, te pedig társalkotója leszel Istennek. Ugyanez a harmónia, rend jön létre, amikor otthon összerakod a holmidat a fiókodban, a szekrényedben, az íróasztalodon, vagy amikor segítesz a konyhában, és elmosod az edényeket.” Így vezeti be a gyerekeket a munkába a pap, és mutat példát arra, hogyan tudja a hétköznapi életet megszentelni az ima, s a mindennapi tevékenységében miként kerülhet közel az ember Istenhez. „Még egyszer!” – kiáltják a kék pólóba öltözött legkisebbek. Felhangzik az ének, „Ez egy csodálatos nap; Jézus, te

vagy minden álmom”, és megkezdődik a tánc. A gyerekek számára ez is ima, ahogyan az a sok-sok ének is, amelyeket kézművelészekkel kísérve, hol tapsolva, hol a templompadon dobolva teli torokból fújnak.

A látogatásunk napján találkozik a három altábor Homokkomáromban. Megjöttek a kékek – az alsósok, akiknek a kerettörténete a *Hupikék törpikék* – Galambokról, és a bordók, a legidősebb korosztályba tartozók Garaboncról. A közös nap fő eseménye a szentmisére érkező főpásztorral való találkozás. Varga László püspökön látszik, mennyire örül a sok vidám arcnak. „Van barátod a szentek között?” – ezzel a kérdéssel kezdi a szentbeszédét, s válaszul elmesél egy nagyon személyes történetet. „Nekem Vianney Szent János az egyik barátom. Tizenhét éves lehettem, amikor felmerült bennem a papság gondolata. Nem értettem, miért érzek így, és alkalmatlannak tartottam magam a feladatra. Kiállni sok ember elé, és olvasni, beszélni, énekelni nekik? Tele voltam gátlással és félelemmel. Ekkor került a kezembe Vianney Szent János élettörténete. Elolvastam a könyvet, s attól fogva a szent pap kísérője lett életemnek. 1986-ban, amikor először jártam Franciaországban, az első utam Ars városába vezetett, ahol Szent János plébános volt. Megérintett a hely, ahol szolgált, s hazatérve igyekeztem követni a példáját. Amikor plébános lett Ars városában, az emberek nem jártak templomba, de a négy kocsmá mindig tele volt. A plébános hiába hívta őket,

nem tudott változtatni a szokásaikon. János ekkoriban egyre több időt töltött az Oltáriszentség előtt Jézussal, és ez átforgatta őt. Megváltoztak a szava, és most már szívesen hallgatták az emberek, tömegek jöttek a miséire. A változást ugyanis mindig magunkkal kell kezdenünk. Mindig annak kell változnia, aki látja a bajt” – tanította a gyerekeket a főpásztor. Majd elmondta, azóta ő is mindennap egy órát tölt Jézussal szentségimádásban. „Enélkül nem tudom elképzelni az életemet. A vele töltött idő át tudja formálni a gondolkodásunkat, jelenlétében meghalljuk Isten szavát. A biológia törvénye itt is hat. Mindig a nagyobb asszimilálja a kisebbet. Az Oltáriszentség jelenlétében töltött idő szentté formálja az embert. Fogadjátok be Jézust, és engedjétek, hogy ő is befogadjon benneteket” – tanította a püspök. Végül ezt kérte a táborozóktól: „Nem tudjuk, mit hoz a járványhelyzet. Legyetek együtt, találkozzatok, amennyit csak lehet!”

A három altábor közös napja strandolással folytatódott. A buszok Zalakarosra vitték a gyerekeket. A táborban élményt adó programok is segítik a közösségépítést: éjszakai túra, tábortűz, bográcszás, Ki mit tud?, számháború, röplabdázás. Kérdéseik megválaszolásához pedig zarándoklat és különböző fórumok igyekeznek közelebb vinni a fiatalokat. A legidősebb korosztályba tartozók vendége volt Török Csaba, aki Jézus Krisztus áldozatáról beszélt, Béri Renátó, akinek az imádság volt a témája, valamint egy házaspár, amelynek tagjai az istenkapcsolatukról meséltek. Mindannyiuknak sok kérdést tettek fel a fiatalok a hivatásról, a munkáról, a párkapcsolatról.

A nagyok táborvezetője, Paulik Barnabás pszichológushallgató is visszatérő imatáboros. „Minden nyáron egyedülálló lelki feltöltődést jelent számomra, hogy itt vagyok. A táborozókkal hihetetlen közösséggé kovácsolódkunk össze. Nagy élmény látni a fiatalok arcát, már ezért megéri minden évben visszajönni, és vállalni az önkéntes munkát. Számomra nagyon fontos, hogy minden nap szentmisében találkozhatunk az Oltáriszentséggel. Megérintenek a szervezők által tartott tanúságtételek és a szentségimádás, ezek egyre közelebb visznek a Jóistenhez. Összegyűlünk a kihelyezett Eucharisztia körül, és együtt, egymásért imádkozunk. A bensőséges légkör az, ami leginkább jellemzi a táborunkat.”

Sok-sok élményt adó egy hét az imatábor, ahonnan aztán haza kell menni, és otthon folytatni, ami itt elkezdődött. A dalok elkísérik a gyerekeket, az éjszaka és a csend a barátjuk lesz, mert benne bensőséges kapcsolatot éltek meg Istennel. És nem szűnik meg a vele folytatott párbeszéd sem, hiszen a személyes kapcsolat már kialakult.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

„Küldetésünk van, nem értünk még célba”

Harmincadik alkalommal rendezték meg a Hittanyát

A Ferenc pápa által meghirdetett Szent József-év alkalmából a harmonikus párkapcsolatról és a jó család megteremtéséről, megtartásáról szólt augusztus első hetében a bugaci ifjúsági lelkigyakorlat, a Hittanya. A 30. alkalommal megrendezett eseményre idén rekordszámú táborozó jött el.

Az egyhetes lelkigyakorlaton az előadások a családi életre való felkészülésben nyújtottak segítséget a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyehez tartozó településekről érkezett általános és középiskolások fiataloknak a bugaci pusztánál lévő Hittanyán.

A rendezvényt megnyitó szentmisén Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára volt a főcelebráns. A táborban előadást tartott többek között Marton Zsolt váci püspök és Farkas István piarista szerzetes.

Finta József, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye általános érseki helynöke a bugaci ifjúsági lelkigyakorlatos tábor kezdeteiről a *Magyar Kurír*-nak elmondta, a mostani helyszín eredetileg egy tanya-si tűzoltóház volt, amely a kommunizmus idején a helybeli tévész birtokába került, majd a rendszerváltáskor az épületet felajánlották a kiskunfélegyházi Szent István-plébániának.

Hajagos Gyula, a plébánia akkori káplánja az épületben meglátta a leendő tanyasi lelkigyakorlatos házat, és a hittanosaival meg is kezdte az építmény rendbetételét. A Hittanyán az első nyári táborot azonban Hajagos atya nélkül rendezték meg, mert a káplánt éppen abban az évben helyezték el Kerekegyházára.

Finta József, a mostani érseki helynök akkor harmadéves kispap volt, a félegyházi fiatalok – akiket az ifjúságpasztoráció révén már ismert – őt keresték meg azzal, hogy vezesse a táborot.

– Így lettem részese kezdetől fogva a Hittanya történetének – emlékezik Finta József. Harminc évvel ezelőtt még csak harminc-negyvenen voltak a táborban, az elmúlt években (még tavaly, a pandémia közepette is) már folyamatosan száz körüli volt a létszám, idén pedig rekordszámú résztvevő táborozik itt, mintegy százhatven fő.

Finta József arról is beszélt, hogy a Szent István-plébániára a későbbiekben plébánosként visszatért Hajagos Gyula mindvégig szívügyének tekintette és tekinti ma is a bugaci ifjúsági lelkigyakorlatos tábor, amely a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye kiemelt programjává vált.

A tábor története során negyedszer választották fő témának a párkapcsolatot, a családi életre való felkészítést. Idén a Szent József-év jó alkalma ad erre a mindig aktuális, de napjainkban egyre égetőbb kérdéseket feszegető tematikára.

A lelkigyakorlat utolsó előtti napján, szombaton Papp

Miklós görögkatolikus pap, morálteológus életünk fontos döntéseiről és a házasságra való felkészülésről beszélt.

Ha felelősen gondolkodunk, törekedjünk arra, hogy fejlődjünk szakmai, gyakorlati téren, de éppen ilyen fontos az is, hogy törődjünk az életünk vezetésével. Sajnos sok az olyan képzett, diplomás ember, aki valahogy nem tudja jól élni az életét – mutatott rá az előadó.

Ennek az egyik oka, hogy az iskolában „csak az egyik agyfélteke teljesítményét osztályozzák”. Ezért fontosak a hittanórák, a lelkigyakorlatok, a teológia; az olyan alkalmak, amelyek segítenek, hogy képessé váljunk jól élni.

A döntéseinket elsősorban „szabadon” kell meghoznunk, folytatta az előadó. Igaz, a filozófia azt mondja, hogy az ember „csőbe húzott szabadsága” korlátozott, a tér, az idő, a képességek, a testi adottságok keretei között valósul meg. A Jóisten mégis szabadságra teremtett minket, ezért a korlátainkat nem kell túlzottan hangsúlyozni.

Nem tagadhatjuk le a múlt sebeit (sok tizenéves ismeri már az emberi szenvedést, amelynek oka a szülő vagy éppen önmaga), de ahogy Papp Miklós fogalmazott: „nem az a fontos, hogy honnan jössz, hanem, hogy hová mész”, a pozitív pszichológia a céljaink meghatározó fontosságáról tanít.

A kártyában is lehetnek olyan lapjaink, amelyek nem éppen a legnagyobb értékűek, de olykor azokkal kell játszani. A nagy kártyások pedig tudják, hogy bármely kiinduló lapállásból elérhető a győzelem.

El ne hidd, hogy azért, mert nem láttál jó házasságot, alkalmatlan is vagy rá, vagy nem szabad hinned benne – szögezte le az előadó.

Papp Miklós ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy a fiatalok előtt kinyílt a világ, rengeteg a lehetőség a külföldi tanulásra, önkéntességre, s ez azt a csapdát rejtí magában, hogy a huszonevesek úgy szórják el az élet éveiket, mint-ha időmilliomosok lennének.

Pedig „nem vagyunk abszolút szabadok, hiszen az idő

halad, az óra ketyeg. Nem kell mindenbe belekóstolni, mindent megélni, inkább életpályát kell építeni. Tervezd meg, hogy öt év múlva hol szeretnél tartani. Érdemes előrevenni a családalapítást, utána, mellette jöhet a karrier, a kutatás, a szakmai fejlődés is – mondta a jelenlévőknek az előadó.

amúgy is csak kényszerből ment bele”.

Papp Miklós hangsúlyozta, a házasságra készülve elsősorban önmagunkkal kell „dolgoznunk”. „Gyerekes, élelősködő, erőszakos emberrel nem lehet házasságban élni, ezért éretté kell válni: megtanulni a megbízhatóságot, autonóm hitre törekedni, a társat hor-

Fotó: Kapus Krisztián

A továbbiakban pedig arról beszélt, hogy életünk fontos döntéseit nem szabad kényszer, befolyásolás alatt, vagy menekülésből, fél szívvel meghozni. A hazug döntésbe kódolva van a tragédia. A házasságban a szinte törvényszerűen bekövetkező mélyponton az érintett fél hamar a válás mellett dönt, „minek mentse meg a kapcsolatot,

dozni a nehézségben. Képessé kell válni arra, hogy jókedvre derítsük a körülöttünk élőket.”

Előadása második részében a görögkatolikus pap arról beszélt, hogy a házasságra való jó készület legelső feltétele az Istennel való szövetség, kapcsolat, barátság. „Forduljunk az Úrhoz, s mondjuk neki: szeretném az életem szeretet-

tel, intelligensen élni, s mindent veled együtt végigcsinálni.” Ez az alaplöntés azután az élet további részdöntéseit is meghatározza.

A házasságról való döntés előtt a kapcsolatban fontos, hogy mély vonzalom alakuljon ki a felek között az erősz, a filia és az agapé szintjén is, folytatta az előadó.

„Fontoljuk meg, hogy a mi Istenünknek tetszene-e ez a házasság. A társunk családcentrikus, tiszteli az életet, fontos számára a gyerek? Melyek az erkölcsi elvei?” Ezek a leglényegesebb értékek, ame-

ban fontosak, s jó, ha a leendő társunkban megvannak. Az előadó végül buzdította a jelenlévőket, hogy merjenek dönteni a házasság mellett, és szeretni.

A harmincadik Hittanyán Bábel Balázs érsek betegség miatt nem tudott jelen lenni. Finta József érseki helynök volt az ünnepi mise főcelebránsa. Homíliájában elmondta, a Hittanya olyan, mint egy oázis, táplál, oltja a szomjunkat, de jótéteményei hosszú távra szólnak, arra való, hogy eljussunk az üdvösségbe.

Nem ragadhatunk le ott, ahol éppen vagyunk. Van küldetésünk, nem értünk még célba. Vándorlásunkhoz pedig Jézus adja az erőt, ő az élő kenyér, táplál, hogy eljussunk az Úr hegyéig, az örök boldogságba.

Az utat járva fontos megtanulnunk, hogy ne csak kapni akarjunk, hanem elsősorban adni – mondta beszédében Finta József.

A jubileumi Hittanya keretében az egykori hittanosok (ma már szülők, akik elhozták a gyermekeiket is) rövid beszámolóikban megemlékeztek a kezdetekről és arról is, hogy a tábor értékközvetítő szerepe, alapvető programszerkezete az évtizedek során nem változott. Az egykori nomád körülmények azonban mostanra átalakultak, a Hittanya sokat szépült, fejlődött.

A jubileumi tábor idején a fiatalok megtekinthették a bugaci tanyamúzeumot, a közeli kisvasút sínpályáján hajtá-nyozhattak, illetve lovas programokon is részt vehettek. Az előadások mellett a tábori életet sport, zene, tánc is színesítette.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

Váljunk Krisztus-mutatókká!

Beszélgetés Németh Emma szociális testvérrel új vezetői megbízatásairól

(Folytatás az 1. oldalról)

A Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciájának elnöki szolgálata is másokért végzett munka. Annak idején, a konferencia megalakulásakor az első elnök az akkori elöljárónk, Kálmán Orsolya testvér volt, aki sokat tett a szerzetesrendek újraindulásáért is. Ebben a szolgálatban Berkecz Franciska testvér, majd később Sztrilich Ágnes követte őt. Szabó Katalin pedig az elnökség tagjaként dolgozott a női szerzetesrendekért. Ez is mutatja, hogy a Szociális Testvérek Társasága számára ezen a téren is fontos mások szolgálata. Slachta Margit még a szerzetesrendek közös novíciátusáról is álmodott.

– Ez eddig nem valósult meg...

– Nem, de a rendszerváltozás után is voltak közös kurzusok a képzőknek és a novíciáknak is. Ezeket nagyrészt Franciska testvér szervezte Nemes Ödön jezsuita atyával és másokkal. Így indult el a Sophia Szerzetesnői Főiskola.

– Magyarországon ma hány női szerzetesrend van és hány szerzetesnő?

– A szerzetesközösségek száma több mint hatvan. A rendfőnöknői konferenciának huszonhét tagja van. A rendelkezésemre álló legutóbbi adatok szerint négyszáznolcvanöt szerzetesnő tartozik ehhez a huszonhét rendhez. Ezenfelül vannak még a meghívottak, harmincöten; kétszáz körüli szerzetesnő tartozik hozzájuk. Ezeknek a közösségeknek a státusza nagyon különböző. A rendes tagok azok, akiknek a nagyobb elöljárója vagy az ő teljes jogú megbízottja Magyarországon van. A Sacré Coeur Nővérek (Szent Szív Társaság) például egy külföldi rendtartomány része, de a közösségnek van Magyarországon egy teljes jogú képviselője.

– Kik a meghívottak?

– Ők vagy elveszítették már az önállóságukat, vagy még nem szerezték meg. Úton lévő közösségek, amelyek

szerezési életre alakultak, az illetékes egyházi elöljáró, többnyire a megyéspüspök, jóváhagyta a működésüket, de jelenleg még Krisztus-hívók társulataiként működnek, mint például a ferences kishívők (Szent Ferenc Kishívői). A közösségekben alacsony az átlaglétszám, sok helyen küzdenek az öregedéssel, a hivatások hiányával, és több közösségnek szembe kell néznie azzal is, hogy idős tagjainak halálával legalábbis Magyarországon előbb-utóbb megszűnik. A rendfőnöknők konferenciájának az is a feladatai közé tartozik, hogy odaálljon e közösségek mellé. Az MRK nem képviseli a rendeket, hanem koordináló, összefogó szerepet lát el, kapcsolatot tart a Szentszékekkel, a püspöki karral, nuncius úrral és természetesen a Férfi Szerzeteselőjárók Konferenciájával is.

– A szavaiból arra következtetek, hogy egyre kevesebb fiatal jelentkezik szerzetesnőnek.

– Világszerte tapasztalható ez a tendencia, nálunk sincs másképp. Később érnek a fiatalok, és általános probléma az elköteleződéstől való félelem. Vannak olyan közösségek, amelyek lelkeségük, karizmájuk révén jobban megszólítják a fiatalokat, és vannak, amelyek kevésbé.

– A kegyelem itt döntő szerepet játszik.

– A hivatás titok, kegyelem dolga. Az Úristen titka, hogy kit hív meg, és a megszólított titka, hogy válaszol-e a hívásra vagy sem. Az, hogy valaki milyen hivatást választ, egyfelől misztérium, másfelől emberi tényezőktől is függ. Tenni is kell érte. Amikor fiatal voltam, még csak illegálisan működhetek a rendek, de akkor is sok fiatalról gondoltam, hogy hívja az Úristen. Ahhoz, hogy valaki felismerje a hívást, emberi segítségre is szükség van. Ahogyan a pap is megkérdezi a fiúkat: nem gondoltál-e arra, hogy pap legyél? Egy kérdés sok mindent elindíthat az emberben. Az Úristent nem látjuk, nem

úgy találkozunk vele, mint egy családtaggal, a hívását ezért nehezebb megérteni, kell hozzá az emberi segítség. Jó, ha egy közösségben vannak olyan fiatalok, akik

vonzó példát jelentenek mások számára. Végül is az Úristen vonz rajtuk keresztül másokat is. Az sem mindegy, hogy értjük-e a fiatalok nyelvét. A generációs szakadék bizony jelen van a társadalomban, és a nemzedékváltás ideje nagyon lerövidült. Most már öt-hét év különbség is elég ahhoz, hogy a fiatalok ne értsék egymás nyelvét. Sok mindentől függ, hogy képes-e elköteleződni egy fiatal.

– Nem kell tartani attól, hogy a hívók számának növelése érdekében igazodunk a szekularizált világhoz, és ezzel fellazítjuk a krisztusi tanítást? Például azáltal, ha elfogadjuk, hogy nincsenek egyértelmű igazságok. Márpedig a katolicizmusban alapvető, hogy „Én vagyok az út, az igazság és az élet”.

– Egy ciszterci szerzetes mondta: nem hagyom, hogy a számok terrorizáljanak. A Jóisten matematikája más, mint a miénk. Jézus kisdéd nyájáról beszélt, nem tömeggyházról. Ez nem jelenti azt, hogy ne volna érvényes a felszólítása: menjetek el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot, tegyetek tanítvánnyá mindenkit! Csak az igazság vonz. Hazugságra nem lehet építeni a társadalom életét, az Egyházat pedig különösen nem. Ha nem azt követjük, amit Jézus

hirdetett, akkor fel kell tennünk a kérdést: katolikusok vagyunk-e még? Persze a konkrét kérdésekben nem mindig egyszerű eldönteni, hogyan fogalmazzunk. Nem

könnyű például arról beszélni, hogy az igazság és az irgalom miként járnak együtt.

– A szociális testvérek a világban szétszórva működnek, a legkülönbözőbb munkakörökben dolgoznak. Hogyan tudják terjeszteni az evangéliumot, a Szentlélek tüztét, ahogyan az Lukácsnál olvasható? Slachta Margit szinte mottóként használta ezt az evangéliumi mondatot: „Tüzet hozni jöttem a földre, mi mást is akarnék, mint lángra lobbantani!”

– Valóban, az élet legkülönbözőbb területein tevékenykedünk. Ma már sok szerzetesi közösségre jellemző, hogy a tagjai kisebb házakban, közösségekben élnek. Mi is ilyenek vagyunk. Ez a ház, ahol most beszélgetünk, az anyaházunk, legfeljebb tizenkét fő befogadására alkalmas. Itt van a novíciátusunk, és több testvérünk is itt él. Ezenkívül is vannak közösségeink, a közösségi élet is a küldetésünk. Egy individualizálódó világban szeretnénk megmutatni az embereknek, hogy bár mi nem egymást, hanem az Úristent választottuk, mégis képesek vagyunk szeretetben, egymás megbecsülésében együtt élni. Ez is vonzza a fiatalokat. Ugyanakkor van nálunk egy másfajta életforma is, a külső testvéri hivatás. Ez nem kultúrság, nem harmadrend. A

külső testvérek ugyanolyan fogadalmas testvérek, mint a többiek, ők azonban egyedül élnek. Ennek sok minden lehet az oka. Például egy sajátos hivatás, ha olyan helyre hívja őket az Úristen, ahol nincs közösség, vagy ha a beteg szülei kell ápolniuk. Slachta Margit 1923-ban azt mondta: ennek az életformának az esetleges egyházüldözés is oka lehet. Annak idején az illegálításban ez tette lehetővé a működésünket. Nem tudhatjuk, hogy szükség lesz-e még ilyen fajta illegálításra a jövőben.

– Közeledik a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) ideje. Az 1938-as világesemény különösen emlékezetes volt a Szociális Testvérek Társasága számára. Hogyan is történt az a legendás eset a monstrenciával és Pacelli bíborossal?

– Ez a történet az Úristen csodájáról szól. A világeseményre készülve meghírdették a pályázatot a monstrenci elkészítésére, és valaki elnyerte azt. Ám az a szép monstrencia nagyon nehéznek bizonyult, kiderült, hogy Pacelli bíboros nem tudja végigvinni a zárónapon rendezett körmeneten. Amikor elérkezett a körmenet ideje, a szervezők zavarban voltak, nem tudták, honnan szerezzenek egy megfelelő monstrenciát. Elkérték hát Slachta Margittól azt, amit a szociális testvérek ajándékba kaptak a veszprémi püspöktől. Ma is megvan, kalandos úton menekült meg az illegálítás idején. Az, hogy Pacelli bíboros (a későbbi XII. Piusz pápa) éppen ezt a monstrenciát vitte a körmeneten, meghatározta a testvérek számára az elkövetkező évek feladatát: Krisztus-mutatókká kell válniuk. Életünk középpontja ma is a szentmise, naponta találkozunk a szentáldozásban Krisztussal. Itt akár le is zárulhatott volna ez a szép történet, ha Pacellit nem választják meg pápává. Akkor azonban a testvérek elvitték ezt a monstrenciát egy ötvöshöz, mint kiderült, éppen ugyanahhoz, aki készítette. A névvel alapján Binder János, valójában azonban a fia, Binder Lajos volt a készítő, aki

az akkor már idős édesapja névjelével készítette a tárgyakat. Az ötvös térdre esett, amikor viszontlatta a keze munkáját, és azonnal szólt a feleségének: Gyere ki, az Úristen mégiscsak meghallgatta az imámat! Az imameghallgatás története pedig így szól: ez az ötvös évekkel korábban pap szeretett volna lenni. Egy évet járt is a szemináriumba Székesfehérváron, de a tüdőbetegsége miatt elküldték. Egész életében kínozták a kérdés, hogy miért nem fogadta el az életét az Úristen. Amikor az eucharisztikus kongresszusra készülve kiírták a monstrencia készítésére a pályázatot, ő is jelentkezett. Azt kérte az Úristentől: ha mégis elfogadja tőle az életét, úgy adja a jelét ennek, hogy az ő monstrenciája nyeri meg a pályázatot. De nem nyerte meg, elutasították. Ám amikor szembesült azzal, hogy végül mégis az ő monstrenciájában hordozta körül Krisztust Pacelli bíboros, ez egyértelmű válasz volt számára, jele Isten szeretetének, irgalmanak, annak, hogy a Jóisten elfogadja őt.

– Mit vár a NEK-től? Vannak, akik attól tartanak, hogy a sok látványosság között elhalványul a lényeg, az Oltáriszentségben velünk lévő Krisztus.

– Nem várok mást, mint amit annak idején feladatként megfogalmaztak a testvérek: hogy Krisztus-mutatókká válhassunk. Azt remélem, hogy a kongresszuson elmélyül a kapcsolatunk az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztussal, és ez a bensőséges kapcsolat kisugárzik majd a közösségre, a körülöttük élőkre. Nagyon szeretném, ha Krisztus és a Szentlélek Úristen segítségével létre tudnánk hozni ebben az elkereszténytelenedett, értékvesztett világban olyan oázisokat, melyek a remény forrásai lehetnek, és segíthetik az embereket abban, hogy közel kerülhessenek az Úristenhez. Erőnket meghaladó ez a kihívás, de a Szentlélek képes segíteni nekünk ebben. Amire mi alkalmatlanok vagyunk, azt ő meg tudja valósítani.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

Papszentelés és mise-ősbemutató Szent Ignác ünnepén

A Szent Ignác megtérésének 500. évfordulójához kötődő jubileumi év kiemelkedő eseménye volt a jezsuita rendalapító emléknapján, július 31-én a pesti Jézus Szíve-templomban bemutatott szentmise, amelynek keretében Mohos Gábor esztergomi budapesti segédpüspök pappá szentelte Jancsó Árpádot (képiükön balra) a Jézus Társasága rend tagját.

Vízi Elemér jezsuita tartományfőnök röviden ismertette a szentelendő életét. Jancsó Árpád Budapesten született, a Szent István-bazilika plébániái közösségében nőtt fel. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán végzett, történelem-esztétika szakon. Közben aktív kisközösségi életet folytatott, a családjukkal élő fogyatékkal élőket segítő Hit és Fény közösség, valamint az egyete-

mistákat tömörítő, Bíró László püspök vezette Csütörtöki Csoport (Csücsop) tagjaként. Aztán úgy érezte, Isten még tovább hívja, így 2011-ben csatlakozott a Jézus Társasága közösségéhez. A kétévnyi hazai novíciátus után Rómában folytatott filozófiai tanulmányokat, amelyet hároméves miskolci gyakorlat szakított meg. Annak hatására, ahogy jelen volt az iskolában, a diákok és a tanárkollégák közül is sokan megszerették Árpádot. Ezután Rómában végzett három évig teológiai tanulmányokat, közel ahhoz a helyhez, ahol Szent Ignác élete utolsó szakaszát töltötte. Onnan tért haza most. Vizi Elemér elmondta, Árpádot úgy ismerték meg,

mint aki alapos, megfontoltan hoz döntéseket, megbízható. A szentelő püspök Mohos Gábor hangsúlyozta, hogy a pap örök, eltörlőhetetlen ajándékot kap: az apostolok hivatásában részesül, amelynek célja Isten népének megszentszélése, tanítása és kormányzása. Jancsó Árpád papi jelmondata: „A megroppant nádszálát nem törí össze...” (Íz 42,3). A szertartás keretében volt az ősbemutatója Kaposi Brúnó Missa A.M.D.G. című művének, amely a templom orgonistája a jubileumra írt. A kompozíciót a jezsuiták jelmondata, az „Ad maiorem Dei gloriam” („Mindent Isten nagyobb dicsőségére”, A.D.M.G.) inspirálta. A szertartás előben közvette a Jézus Szíve jezsuita templom YouTube-csatornája, ahol vissza is nézhető a szentmise. Agonás Szonja
Fotó: Thaler Tamás

Egyházi zenei rovatunkat *Mértékadó* című kulturális mellékletünkben olvashatják.

IMAÓRA

Virrasztó imaóra – matutínium (énekelt zsoltosma) 2021. augusztus 19-én (csütörtökön) 21 órakor a Kútvolgyi Szűz Mária Engesztelő-kápolnában Nagy Ákos karnagy vezetésével. Cím: 1125 Budapest, Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.) Utána szentmise és éjszakai virrasztás.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatód-
nak a nagy múltú elsőszombati szentmisék. 2021. október hónapig minden első szombaton a Szentkúti kápolnában fél 11-kor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére várják a zárandókokat a festői szépségű Mária-kegyhelyen.

**Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásá-
ért:** szeptember 6., hétfő; október 6., szerda; november 6., szom-
bat; december 6., hétfő. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy idő-
ben a Szent István Rádió is közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból.

A Boldogasszony Imaszövegség tagjai a kért imaszándékok mellett rendszeresen másért is fohászkodnak égi Édesanyánkhöz a hét minden napján: hétfőnként az egyedülállókért és a magányo-
sokért, keddenként a katolikus oktatási intézményekért és a fiata-
lokért, szerdánként az állami és az egyházi vezetőikért, pénteken-
ként az idősekért, a betegekért és a szenvedőkért. Továbbra is sze-
retettel várják a híveket a tagok sorába. Csatlakozni az egész év
folyamán bármikor lehetséges. Bővebb információ: <https://pecsigy-hazmegye.hu/cimke/imaszovetseg>

Tamás Gergely Alajosért, valamint a Kapisztrán Kórus élő és elhunyt tagjaiért szentmisét mutatnak be az Országúti Feren-
cesek templomában 2021. szeptember 18-án, szombaton 18 óra-
kor, melyre várják a híveket.

A Szent Imre-kápolna Szeretetláng imacsoportja örömmel ér-
tesít minden érdeklődőt, hogy augusztus hónapban is a kápolnában engesztelünk, imádkozunk. Istennek legyen hála! Honlapunkon www.szeretetlang.info.hu keresztül elérhetőek vagyunk. Program-
jaink: augusztus 19-én, csütörtökön 17 órakor szentmise, 18 órakor szentségimádás lesz édes Hazánkért. Minden magyar imádkozzon minden magyarért! Szeretettel várunk.

Kútvolgyi Szűz Mária Engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig)

LELKIGYAKORLAT

Megnyitottunk! Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Le-
ányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): Augusztus 19-én 18 órától 22-
én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Jézus a szabadító”. Augusztus 29-én 18 órától szeptember 1-jén 13 óráig Barsi Balázs atya lelkigyakorlata. Elérhetőség: 06-26-383-212, 06-30-466-0749

ADÁSVÉTEL

IKONFESTŐKNEK száraz deszka (8 mm vastagságú) eladó. Tel.: 06/30-412-1343

JÓ ANGYAL KÖNYVESBOLT Budapesten, a Ferenciek terén. A Pax Kiadó könyvei is megtalálhatóak kínálatunkban. Kapható: Sienai Szent Katalin: Dialógus, Lélekmentő füzetek, Valtorta Mária-könyvek, stb. Tekintse meg kedvezményes ajánlatunkat is! www.joangyal.hu, T.: 06/20-775-2453

ALBÉRLET

KIS LAKÓSZOBÁT bérelne rk. vallású férfi, költözés miatt. Le-
het bútorozatlan is. T.: 06/20-448-4853

ÁLLÁS

A SZATMÁRI IRGALMAS NÖVÉREK fenntartásában működő Idősek Otthona Esztergomban szakács munkatársat keres fő-
állásban, akár bentlakással is. Várjuk jelentkezését a 06/20-828-9805-ös telefonszámon.

BUDAPESTI KERTÉSZETBE látássérülésem miatt, egyedülál-
ló hölgy segítőt keresek, ittlakással, hosszú távra. Életkor nem számít, de a hitét gyakorló előnyben. Minden megoldás érdekel. T.: 06/1-277-9359, az esti órákban.

HANGSZER

ÚJ, 715 kg-os, G hangú, díszített bronzharang eladó. Érdek-
lődni: 06/30-728-8161, www.harangontes.hu

KIADÓ

A NYUGATI PÁLYAUDVAR KÖZELÉBEN, Budapesten, hosz-
szú távra kiadó, liftes ház 3. emeletén, 36 nm-es, egyszobás,

ZARÁNDOKLAT

Családok zárandoklata Szent József évében hivatásukban hü-
séges házaspárokért és papokért 2021. augusztus 29-én, vasárnap Szentgotthárd-Zsida, a huszónöt éve felszentelt Jó Pásztor- kápol-
nánál. Minden családot hív és vár Rábakethelyre a Szombathelyi Egyházmegye Családpasztorációs Bizottsága, hogy együtt imád-
kozzunk a hivatásukban hűséges házaspárokért és papokért! Je-
lentkezési határidő: augusztus 18. Bővebb információ: <http://csa-lad.martinus.hu>

KIÁLLÍTÁS

„Eucharisztikus csodák a világban” és a „Népek igaza” Isten szolgálja Márton Áron püspök hitvallóról készült kiállítás tekinthe-
tő meg a Budapest, VIII. kerület Tisztviselőtelep Magyarok Nagy-
asszonya téri (volt Rezső téri) Magyarok Nagyasszonya-templom-
ban szeptember 12-ig vasárnaponként 10-12 óráig, szerda kivéte-
lével minden hétköznap 17-19 óra között. Mindenkit szeretettel hív-
nak és várnak.

BÚCSÚ

Nagyboldogasszony ünnepe Nagykapornak-Remetekerten. Szeretettel hívják és várják a kedves híveket Nagykapornak-Reme-
tekertbe, az ősi Mária zárandokhelyre, 2021. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén. A 11 órakor kezdődő szentmise fő-
celebránsa Dr. Udvardy György veszprémi érsek atya lesz. A szent-
misén közreműködik a búcsúszentlászlói templom kórusa, valamint a Zala Brass fúvőegyüttes.

Magyar zárandoklat lesz a boldogasszonyi bazilikában (Fra-
uenkirchen, Ausztria), augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünne-
pén. A 13 órakor kezdődő búcsúi szentmisét bemutatja és szentbe-
szédet mond: P. Tömördi Viktor OFM, a Sapientia Szerzetesi Hittu-
dományi Főiskola mestertanára. „Máriát dicsémi, hívek, jöjjetek!”

OKTATÁS – PÓTFELVÉTELI

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola pótfelvételi hir-
det. Kibővült szakválasztékkal, több mint 30 közismereti szak közül lehet választani az ELTE kínálatából a hittanár-nevelőtanár szak mellé, augusztus 8-ig a központi (felvi.hu) rendszerben. A főiskola belső felvételi rendszerében augusztus 15-ig lehet jelentkezni to-
vábbi hitéleti szakokra: A képzésekről és a jelentkezésről részletes tájékoztatás kérhető a főiskola munkatársaitól a tanulmányi.osz-
taly@sapientia.hu vagy a <https://sapientia.hu/felveteli-eljaras/felveteli-informaciok> oldalon.

MEGHÍVÓ

A D18 könyvesbolt öt éves születésnapj ünnepségére szeretet-
tel várnak minden érdeklődőt Budapesten (D18 Cafe & Bar, VI. Dessewffy u. 18-20.), 2021. augusztus 26-án, csütörtökön 18 óra-
kor. Meghívott vendégek: Kunszabó Zoltán, H. Zováthi Alajos

álló galériás, bútorozott, gépészetiileg is felszerelt lakás egy vagy két nemdohányzó diáklánynak vagy fiatal párnak. Érdek-
lődni: 06/20-373-7090

KÖNYV

OLASZ NYELVŰ, 69 füzetből álló, sok képpel illusztrált Biblia eladó. T.: 06/30-924-8829

RÉGISÉG

EGYKORI PIARISTA diák antikvitása régiséget vásárol. T.: 06/20-980-7570

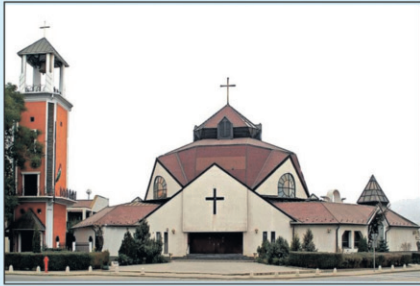
PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Bu-
dapest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154 – nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

TÖBB ÉVTIZEDES tapasztalattal vállaljuk ólomüveglakok restaurálását, tervezését, kivitelezését. Tóth Erzsébet tel.: 06-20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

FELVIZESEDETT, dohos, salétromos, pince, pincefal, lába-
zat, házfal szigetelése, véglegesen. T.: 06/20-228-0453 Ba-
ranyi Antal

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.
Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartási ideje

Hétfő – péntek: 10 – 16.30 óráig. Telefon: 1/203–8912

Plébániairoda nyitvatartási ideje

Hétfőtől péntekig: 10 – 11.30 és 13.00 – 16.30. Tel./fax: 1/203–8915

Templomunk misere ndje

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00. Szombaton 7.00, 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.

Internet: <http://szentgellertplebania.hu>

E-mail: iroda@szentgellertplebania.hu

facebook *Új Ember*

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

AZ ÚJ EMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRPORTÁL

1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8. (Kárpátia-udvar)
Telefon: (06/1) 266-0845 | bolt.ujember.hu

Új Ember
kiadványok

Új Ember
KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán és a Digitalstandon
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2021. AUGUSZTUS 9.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fabián Attila, Gáts Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nárcisz
Olvasószervező: Kodtek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Mészáros Ákos
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1–266–0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1–317–3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1–317–3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>
Előfizetés, terjesztés: +36/1–235–0484; +36/1–633–3790; +36/1–633–3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.
Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank).

(Folytatás az 1. oldalról)

A Szent Damján-tábor abban az évben indult útjára, amikor Richárd született. Egy idős a táborral. Ötödik éve jár ide segítőként. „Az első táborba még úgy érkeztem, hogy azt gondoltam, itt sok mindent kell majd adnom a fiataloknak, de hamar észrevettem, hogy inkább én vagyok az, aki rengeteg mindent kapok tőlük. Megerősödtem a hivatásomban, és itt mindig kézzelfoghatóan tapasztalom a Jóisten áldását.” Az év elején a Szent Damján Kör választotta meg őt az idei tábor főszervezőjévé, de a rengeteg tennivalóval soha nem hagyták magára.

Azt is megtudjuk tőle, miért hozták létre a görögkatolikus papnövendékek az enyhe vagy középsúlyos fogyatékkal élőknek a Damján-tábort. A szemináriumi évek alatt a kispapok közül sokan jártak sérült emberekről gondoskodó intézetbe, ahol játszottak, együtt imádkoztak az ellátottakkal, és besegítettek a gondozók munkájába. Itt közel kerültek az ellátott fiatalokhoz, és azokhoz a családokhoz is, amelyek ilyen gyermeket nevelnek. A kispapok legalább egy hétre szerették volna tehermentesíteni ezeket a szülőket, így született meg a tábor ötlete. Huszonnégy éve minden alkalommal gondosan felkészülnek a táborozók fogadására, tanulmányozzák, melyik fiatal mire képes önállóan, és „figyelnek arra, hogy amit meg tudnak tenni maguktól, azt valóban meg is tegyék, nehogy lerombolják a szülők hosszú, fáradságos munkáját, amellyel valamilyen eredményt már elértek a gyermekük fejlődésében”.

Az első tábor Miskolc mellett tartották. A gondozók és a gondozottak akkor még húszan sem voltak, de a létszám a két évtized alatt háromszáz főnyire emelkedett – tudjuk meg a táborvezetőtől. A tábor híre egyre inkább terjedt: van egy olyan magyar táborozó is, aki Svédországból látogat hazra erre az alkalomra minden évben.

2019-ben százötven táborlakót százhatsvan önkéntes segített. Aztán jött a 2020-as év, amikor áprilisban még reménykedve meghirdették a nyári tábor, de a pandémia miatt végül nem lehetett megtartani. Idén újra összegyűlhetnek a fiatalok, ám a korlátozásokat figyelembe véve csak kisebb létszámban. A nyolcvan táborozó és száz segítő mellett még az ide látogatók is beleférnek a kétszáz fős keretbe. És kell is számolni velük, hiszen a korábbi évek segítői is rendszeresen ellátogatnak ide, előfordul, hogy vacsorát is készítenek ennyi embernek. Mások az uzsonnáról és a tízórai gondoskodnak, például van, aki kakaós csigát ad ládákban. Ma is itt van a táborban egy korábbi segítő a feleségével és a kétéves, csöppnyi kisfiával, szeretnek ide jönni. Idén tizenöt kispap érkezett a három magyar görögkatolikus egyházmegyéből, illetve a Munkácsi Egyházmegyéből.

A Szent Damján-táborba olyan sok önkéntes jelentkezik segítőnek az öt napra, hogy „felvételiztetik” őket az ország több pontján, Debrecenben, Nyíregyházán, Miskolcon és Budapesten – tudtuk meg Magyar Richárdtól. –

Érintések, szavak, a hála jelei

A Szent Damján-tábor az összetartozás helye

Idén különösen sok újonc jelentkezett. Aki a huszonöt perces interjún átesett és megfelelt, az egy nappal a tábor kezdete előtt érkezett a kempingbe, hogy felkészítést kapjon az enyhe és középsúlyos értelmi fogyatékosok ellátására. Anamnézisek, gyógyszerelés és sok más tudnivaló került szóba a képzésen. Volt, aki meg is rettent kicsit, nem tudta elképzelni, hogy fogja bírni ezt a munkát, de másnap, amikor megérkeztek a táborozók, minden szorongása elszállt.

Áron Budapestről jött, hetedik éve látogatja a Szent Damján-tábort. Annak idején a tévében hallott a kezdeményezésről, és a következő évben már a segítőik csapatát erősítette. Református létére semmilyen problémát nem jelent számára, hogy itt görögkatolikus szertartásokon vesz részt, hiszen a lényeg ugyanaz. Már több éve ő vigyáz Zolira, nagyon jól tud banni vele. Néhány évvel ezelőtt a fogyatékkal élő fiú nehezen illeszkedett be a közösségbe. Áronnal munkatárpiába fogtak, együtt talicskázta, és ez elég is volt ahhoz, hogy kiépüljön a bizalom. Beszélgetésünk alatt Áron folyamatosan szemmel tartja Zolit, aki nem sokára meg is érkezik fején tűzoltósakkal, és nagyon boldog, hogy ezt is kipróbálhatja.

Idén a nyolcvan táborozó és a száz segítő kilenc csoportot alkot, amelyeket színes kendővel különböztetnek meg egymástól. A csoportokon belül általában minden segítőre egy-egy gondozott jut, de az önkéntesek egymásra is figyelnek, hogy lássák, kinek van szüksége támogatásra vagy pihenésre, ki az, akinek valami jó ötlet jut eszébe az adódó helyzetek megoldására. A régebb óta visszajáró, gyakorlott segítő persze különösen támogatják az újakat. Minden este megbeszéljük egymással az aznapi élményeiket, majd a táborvezetők egyeztetik a csoportvezetőkkel a másnapi programokat és teendőket.

Hirtelen nagy zsidongás támad a réten: Klári, egy tizenéves táborlakó nem mer kiszállni a tűzoltóautó vezetőfülkéjéből, mert nagyon mélyen vannak neki a lépcsők. Csak két centi hiányzik ahhoz, hogy a lábával elérje az

első lépcsőfokot, de ez a távolság áthidalhatatlannak tűnik számára. Szegénynek úgy ver a szíve, majd kiugrik a helyéből, de végül az őt segítő önkéntes biztatására mégis sikerül „kiszabadulnia”. Pár perccel később elmeséli nekem, mit élt át. Azt mondja, a szírnától is megijedt, szerinte a tűzoltóautó veszélyes. Még mindig izgatott, Dorciba kapaszkodik, aki azonnal meg is nyugtatja.

Dorcit évekig tanítottam magyarra felső tagozatos és gimnazista korában, nem csoda, hogy rögtön egymás nyakába ugrunk. Itt az sem csoda, hogy Dezső is megölel, aki Dorci vállát fogja, mert nem lát, s az érintés és a hang pótolja számára a látás hiányát. Később látom, mindenhova úgy mennek, mintha végzős diákokként éppen ballagnának, vagy bizalomjátékot játszanának, amelyben átéljük a vezetés felelősségét és a vezettségben rejlő ráhagyatkozást.

Sikerül pár szót váltanom a tűzoltókkal is, akik már ismerik a tábor, a korábbi években is jártak itt, hogy bemutassák a tűzoltóautót. Szívesen jön-

nek, hiszen a sok mosoly, amiben itt részük van, őket is feltölti. Készségesen elbeszélgetnek az érdeklődőkkel, azokkal is, akikkel egyáltalán nem egyszerű a kommunikáció. Mindenki számára óriási élmény, amikor a nagy melegben szanaszét locsolják a vizet, és a táborlakók önfeledten szaladgálhatnak, ugrálhatnak a vízsugár alatt.

A kerekesszékes táborozókat sem hagyják magukra a segítőik soha egy pillanatra sem. Veron huszonkét éves, ez a hetedik tábor. Nagyon megőrül a találkozásnak, de hirtelen nem is tudom, vajon ezt fejezi-e ki a mozdulata. Nem értem még ezt a nyelvet, és csodálkozom, hogy a segítője, egy fiatal lány, milyen magabiztosan értelmezi a gesztusokat. Azt is megtudom tőle, hogy Veron nagyon szomorú, mert meghaltak a nagyszülei. Másokkal beszélgetve megértem, hogy a fogyatékkal élő emberek nagyon erősen kötődnek a környezetükhöz tartozókhhoz, és az emberi kapcsolatokban való csalódás vagy a veszteség átélése számukra különösen nehéz.

Kerekesszékekben ül Tamás is, akinek Renáta a segítője. A fiatal ember nem tudja elmondani, mit szeretne, de Renáta jól érti őt, és közvetíti nekem. Tamás, akinek a kerekesszéke a Szent Damján-tábor felirat és híres zenészek láthatók, harmincöt éves, de nem tűnik annyinak, fiatal az arca. Születése óta feszesek az izmai, emiatt nem tud megfelelően mozogni és beszélni – a szüle-

tése közben elakadt a szülőcsatornában. Renáta, a nyíregyházi főiskolás lány úgy tanulta meg megérteni Tamást, hogy minden egyes kimondott, kiküzdött szót visszamondott neki. Ha eltalálta, folytatták a beszélgetést, szóról szóra. Az üzenetátadás sokáig tart, de megéri az időt és a fáradságot. Tamás elméje teljesen ép. Versek is ír, az egyiket a Mohikán együttes meg is zenésítette.

A tűzoltós program közben véget ér, a közösség egy énekel megáldja a katasztrófavédelemben dolgozókat. Az uzsonna következik, aztán pedig a réten körtáncra perdülnek a táborozók egy meghívott előadóművész segítségével. Fogják egymás kezét, megmozgatják a feszes izmok miatt nehezen engedelmeskedő végtagokat is.

Közben felfigyelve Kovácsné Marcsira, aki a kézműves-foglalkozást vezeti. Délelőtt, a rendőrök bemutatóján néhányan megijedtek a nagytestű, okos kutyáktól, és az ő kuckójába menekültek. A gyerekek nagyon szeretnek ajándékokat készíteni a barátainak, és ha maguk nem is képesek rá, irányítják a segítőiket. Marcsi görögkatolikusként római és görögkatolikus hittant is tanított, most tanítónőként dolgozik Kecskeméten. Szabina, a harmincéves lány középsúlyos értelmi fogyatékos fiatal, tíz éve járnak ide. 2011-ben Marcsi a táborban élte át először, hogy mások őszintén rámosolyognak a lányára, nyitottak és elfogadók vele. „Potyogtak a könnyeim, amikor láttam, hogy Szabina nélkülem is képes felszabadultan viselkedni.” Ez az élmény akkora örömet szerzett neki, hogy elhatározta, önkénteskedni fog a Szent Damján-táborokban.

Valaki motorral, bőrkabátban, szandálban közelít a nagysátorhoz. A fiatalok megörülnek, mert a motorozás fantasztikus élményt jelent nekik. Minden évben kipróbálhatják, milyen valaki mö-

gött ülni utazni. Egy fiú már célba is veszi az érkező motort, aki nem más, mint Kocsis Fülöp érsek-metropolita. „Ki a barátod?” – kérdezi a rá váró fiútól, hogy megtudja, ki a segítője, akivel egyeztetnie kell a másnapi motorozást. A fiú erre rámutat az érsekre. Ki más lenne a barátja?

Kocsis Fülöp ma már másodszor látogat el a Dorcas kempingbe, délelőtt a debreceni polgármesterrel érkezett. Jut ideje egy rövidre beszélgetésre: „Öröm és büszkeség, hogy a görögkatolikus kispapok kezdeményezése volt ez a tábor. Most is ők maguk szervezik minden részletre odafigyelve, még az anyagi tá-

mogatás is ők gyűjtik hozzá. Aki a táboroztatást huszonnégy évvel ezelőtt elkezdte, ma már papok. Ők is visszajárogatnak látogatóba, de hagyják a fiatalokat tapasztalatot szerezni. Sokat segít nekik a későbbiekben az a tudás, amit itt sajátítanak el” – mondja az érsek-metropolita.

Magyar Richárd arról is mesél még, hogy a tábor valóban ingyenes a résztvevők számára, mert a Szent Damján Kör az év folyamán koncerteket és gyűjtéseket szervez. Az ezekből befolyó összeget fordítják a táborozásra, a hiányzó részt pedig a görögkatolikus egyházmegyei teszik hozzá. Állami támogatásra is pályáztak, de sajnos sikertelenül. A metropolia programjára Orosz Atanáz miskolci és Szocsa Ábel nyíregyházi püspököt is várják a tábor két különböző napján.

A vecsernye előtt még tudunk készíteni egy közös fotót Kocsis Fülöpről és a kispapokról. Most látjuk, kik a szervezők, hiszen eddig elvegyültek a többi fiatal között. Az esti szertartáson fogyatékkal élő táborlakók szolgálnak Fülöp érsek mellett. Őket látjuk fejet hajtani az ikonok előtt – megrendítő. A vecsernye végén az érsek a *Miatyánk* kapcsán arról beszél, hogy Isten mindnyájunk atyja.

Hazafelé menet elgondolkodom a feliraton, amit olyan sokszor láttam a délutáni folyamán a színes polókon: „Hordozzátok egymás terhét!” Ez a tábor jelmondata. A görögkatolikus kispapok kezdeményezése sokaknak segít megtapasztalni, milyen szeretni azokat, akikre egyébként nem nézünk, nem mosolygunk, akiket otthonokban vagy otthonukban napi huszonnégy órában gondoznak mások. Eszembe jut, milyen volt összekapaszkodni velük. Ezt a valóban felejthetetlen élményt nem kaphatjuk meg addig, amíg el nem megyünk közéjük.

Vámossy Erzsébet
Fotó:Lambert Attila

HÍREK KÉPEKBEN

● Az eső és a hőség sem tudta elriasztani azt a tizenhét főt, akik Tarnaszentmáriáról indulva Bükkszékre zarándokoltak július 31-én, abból az alkalomból, hogy a falu központjában egy éve átadott Mária keresztútja elnevezésű elmélkedőhely betagozódott a Mária Út zarándokútvonalba.

● A devizahitel legnagyobb veszteségeit segíti a Máltai és a Református Szeretetszolgálat lakásalapja. A felvetődő kérdésekre újságírók jelenlétében válaszoltak a szervezetek vezetői. Részletek a <https://maltai.hu/cikk/hir/4185> oldalon.

● Marton Zsolt váci megyéspüspök augusztus 4-én a váci Schusztér Konstantin téren sajtótájékoztatót tartott, ahol beszámolt a jövőre kétszázötven éves székesegyház felújításáról. Az épület nemcsak a katolikusoknak fontos, hanem a nemzeti kultúrának is kincse, és a város szimbóluma; rekonstrukciója a magyar kormány jelentős támogatásával valósul meg.

A Bibliában is olvasható földrengés nyomaira bukkantak

Más helyeken korábban már találtak bizonyítékokat a 2800 évvel ezelőtti, Uzziás király idejében történt földrengésre. A The Jerusalem Post angol nyelvű izraeli újság hírportálja augusztus 4-én számolt be arról, a régészek most a Jeruzsálemben zajló ásatások során is rábukkantak a Bibliából ismert földrengés nyomaira.

Az Izraeli Régészeti Hatóság (IAA) kutatói jelentették be, hogy Dávid városában, Jeruzsálemben is előkerültek az igen súlyos földrengés nyomai a mai óváros falainak közelében, attól délre.

loni pusztításig – nyilatkozta a lapnak az ásatásokat vezető két régész, Joe Uziel és Ortal Chalaf. – Mi okozhatta ezt a drámai pusztítást ebben a rétegben? Az Amosz könyvében és Zakariás könyvében is említett földrengés éppen abban az időben történt, amikor ez a feltárt épület Dávid városában összeomlott.”

A földrengés után újra építkeztek a romok tetejére, megőrizve annak nyomait. Ezt a jeruzsálemi épületet a babilóniai hódítók Kr. e. 586-ban elpusztították, de a maradványai – évszázadokkal később – új épületek alapjául szolgáltak.

A Biblia több helyen is említi a 2800 évvel ezelőtti földrengést. Ámosz próféta első könyvé-

Korábbi ásatásokon – Hacorban és Tel es-Szafiban, az egykori Gát helyén – már feltűntek a földrengés nyomai; most Jeruzsálem néhány épületében találtak törött cserépedényeket és a pusztulás más jeleit a tudományos kormeghatározás szerint egy olyan időszakból, amelyben nem törtek hódítók a városra, és nem történt semmilyen erőszakos történelmi esemény sem. „Amikor feltártuk a szerkezetet, és benne egy Kr. e. 8. századi rétegben a pusztulást, nagyon meglepődtünk, mert tudjuk, hogy Jeruzsálem folyamatosan fennállt, egészen a körülbelül kétszáz évvel később bekövetkezett babi-

ben így szerepel: „Ámosz beszédei, aki a tekóai pásztorok közé tartozott. Ezt látta Izráelről Uzziás királyának és Jeroboámnak, Joás fiának, Izráel királyának az idejében, két évvel a földrengés előtt.”

„Akkor meneküljtek a hegyek szakadékaiba, mert a hegyek között a szakadék ácalig ér. Úgy fussatok, ahogyan Uzziás királyának az idejében futottatok a földrengés elől! Mert eljön az Úr, az én Istenem, szentjeivel együtt” – szerepel Zakariás próféta könyvének 14. fejezetében.

Forrás és fotó: MTI

Lelki kincsekkel gazdagodva

A Családakadémia győri évfolyamának tábora

Az alábbiakban a Dankos házaspár beszámolóját olvashatják a Családakadémia nyári hetéről.

– Szeretsz? – Szeretlek. Mindig? – Mindig. – Nem fog elmúlni? – Soha. – Biztos? – Biztosabb, mint a halál. – Honnan tudod? – Mert úgy fogom csinálni, hogy ne múljon el.

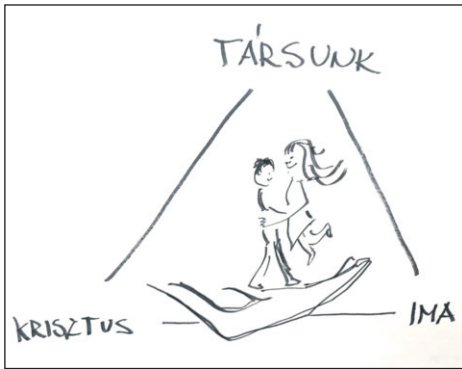
Az alábbi kis párbeszéd a 18. Családakadémia-képzés nyári táborában hangzott el, egy előadás bevezetőjeként.

Egy hetet töltöttünk Kaposszentbenedeken a Porta Pacis lelkigyakorlatos házban. Délelőttként a részt vevő nyolc házaspár egymást ajándékozta meg a szívének legkedvesebb téma 45 perces előadásával, melyet házaspáros beszélgetés, majd a hallott előadásra való reflektálás és az előadás gazdagítása követett.

Az elhangzott előadások címei: Örömről megmaradnunk; Ahol az időnk, ott a szívünk is; Otthon, édes otthon; Ahol szívünk forrása fakad; Testvéreink a szentek; Mini KRESZ az Isten tenyerén; Egységben veled; A társam felemel.

Nagy öröm volt megtapasztalni a közös munka erejét és látni, milyen gazdag lelki kincsek fakadnak egy-egy nehézségben megélt, Isten felé fordult élethelyzetben. Esténként közös küldetésünkre va-

lő felkészülést segítő beszélgetésekre volt lehetőség. Próbáltuk meghallani, mire hív bennünket a Jóisten, hol tudjuk a megszerzett tudást és kapott talentumainkat jól használni. Közös feladatunk az evangelizáció és a közösségépítés irányába körvonalazódik. A hét zárónapján összegyeztük a két éves képzés élményeit, az előadásra készülést és az előadói tapasztalata-

inkat. A záró szentmisét Bíró László püspök mutatta be. Minden házaspárnak volt alkalma bemutatkozni és szim-

A képzésben részt vevő házaspárok előtt álló következő lépés, hogy az életben is kipróbáljuk magunkat szervezőként és előadóként is. Célszerű a kapott ajándékot továbbadni, gazdagítani, segíteni más házaspárok életét.

A családakadémiai képzés záróakkordja lesz a december

bolikusan átadni a személyes imaszándékokkal, hálaadásokkal teli borítékokat.

A táborzáró szentmisét Bíró László püspök mutatta be

11-i küldetésünnepp, amikor átvesszük a családtréneri diplomát és püspöki szentmisében adunk hálát Istennek.

A nyári hét búcsúzásakor a következő, Tilmann Beller schönstatti atya által írt és a közösség fiataljai által előadott Mária-musicalből származó idézettel köszönt el a képzés házigazdája: „Mindannyian fény vagytok, a világ világossága. Induljunk hát, ne várakoztassuk tovább a világot!”

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Barta Gergő és Orsolya